

378.198

ส.1214

๔๕

เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์

ของ

สว่างจิตร์ พัชรณัฏฐิกรณ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา

มีนาคม 2541

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

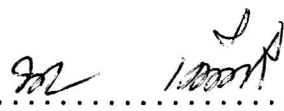
๑๖๖

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปฏิญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..........ประธาน

(รองศาสตราจารย์ปรีชา สิมไทย)

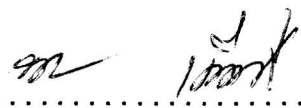
..........กรรมการ

(อาจารย์นวลฉวี เรืองศรี)

คณะกรรมการสอบ

..........ประธาน

(รองศาสตราจารย์ปรีชา สิมไทย)

..........กรรมการ

(อาจารย์นวลฉวี เรืองศรี)

..........กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธมณี)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..........คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์)

วันที่ 4 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2541

เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
สว่างจิตร์ พัทธมณีปกรณ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา
มีนาคม 2541

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับของเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพ ด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ ด้านการยอมรับในสังคม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและเพื่อเปรียบเทียบเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาตามตัวแปร สถาบันที่จบการศึกษาในระดับ ปวช. หรือ ม.6 ประสิทธิภาพเดิมด้านคอมพิวเตอร์ อาชีพของบิดามารดา และภูมิลำเนาเดิมของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาที่เลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร ชั้นปีที่ 1 – 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 จำนวน 291 คน ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบหาค่าสำคัญของความแตกต่างทางสถิติ โดยใช้ t-test และ F-test ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษามีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพเป็นเหตุจูงใจสูงสุด รองลงมา ได้แก่ เหตุจูงใจด้านการยอมรับในสังคม และด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพ ตามลำดับ ส่วนด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับเหตุจูงใจน้อย

2. นักศึกษาที่จบการศึกษาในระดับ ปวช. หรือ ม.6 จากสังกัดโรงเรียนที่ต่างกัน มีเหตุจูงใจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ ในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจแตกต่างกัน ส่วนเหตุจูงใจในด้านอื่น ๆ และเหตุจูงใจโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน

3. นักศึกษาที่มีประสิทธิภาพเดิมด้านคอมพิวเตอร์ต่างกัน มีเหตุจูงใจด้านความถนัดความสนใจ ในวิชาชีพในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจแตกต่างกัน ส่วนเหตุจูงใจในด้านอื่น ๆ และเหตุจูงใจโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน

4. นักศึกษาที่อาชีพของบิดา หรือมารดา และภูมิลำเนาเดิมของนักศึกษาต่างกัน มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ไม่แตกต่างกัน

MOTIVATION TO STUDY BUSINESS COMPUTER OF DIPLOMA STUDENTS
AT RAJAMANGALA INSTITUTE OF TECHNOLOGY IN BANGKOK METROPOLIS.

AN ABSTRACT

BY

SAWANGJIT PATCHARAMANEepakorn

Presented in partial fulfillment of the requirements for the Master
of Education degree in Business Education
at Srinakharinwirot University

March 1998

The purpose of this research was to study the levels of motive factors of the students enrolled at the Rajamangala Institute of Technology as Business Computer of Diploma students in Bangkok Metropolis. The factors included such matters as : occupational interests and aptitudes, occupational promotion and security, social acceptance, and personal expectation. This study was also to compare students' motive factors of studying Business Computer of Diploma. There are : the Certificate in Vocational Education or Secondary Education (M 6) Institutes, past experiences in computer, parents' occupations, and students' birth places. The 291 sample of the study were the first and second year students, whose major subject was Business Computer, of Rajamangala Institute of Technology in Bangkok Metropolis in the first semester of 1996 academic year. The data were collected by using the questionnaire and analuzed statistically by the t-test and f-test to detect the significant differences.

The Findings were concluded as the following :

1. The students had got the motivation in selecting the Business Computer as the Major subject at the more level. Occupational promotion and security were the most motivation. Moreover, social acceptance and occupational interests and aptitudes were ranked technologically. In contrast, personal expectation was the less motivation.

2. The M.6 or Certificate in Vocational Education students, who gradnated from different institutes, were different of motivation in occupational promotion and security for selecting the Business Computer as the major subject. By contrast, the total and other metivation was not different.

3. The students, who had got the different past experience, were different of motivation in occupational interests and aptitudes. In contrast, the total and other motivation was not different.

4. The students, whose parents' occupation and students' birth places were different, were not different of motivation for selecting the Business Computer as the major subject.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์และความกรุณาอย่างสูงจาก
รองศาสตราจารย์ปรีชา ลีมไทย ประธานกรรมการ อาจารย์นวลฉวี เรืองศรี กรรมการ
และรองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์ณี กรรมการสอบปากเปล่า ที่ได้ให้คำแนะนำ
ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เป็นอย่างดียิ่ง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วรรณรัตน์ รองศาสตราจารย์อัจฉรา
สุขารมย์ อาจารย์สันทัต สาริบุตร คุณนิยะชาติ โชติพิพัฒน์ และคุณสุกัญญา บัวแก้ว
ผู้เชี่ยวชาญที่ให้ความช่วยเหลือแนะนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ คณาจารย์และ
เจ้าหน้าที่ สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
และอาจารย์อนามัย คำเนตร ที่มีส่วนช่วยให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณ อาจารย์และนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตต่าง ๆ
ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

คุณประโยชน์จากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้คุณพ่อ คุณแม่ และครู อาจารย์
ทุกท่านผู้มีพระคุณยิ่ง ในการประสิทธิ์ประสาทวิชาการศึกษาให้แก่ผู้วิจัย

สว่างจิตร พัทรมณีปกรณ์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
	ความสำคัญของการวิจัย.....	4
	ขอบเขตของการวิจัย.....	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
	สมมุติฐานในการวิจัย.....	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
	ความหมายของคอมพิวเตอร์.....	7
	คอมพิวเตอร์กับการศึกษา.....	9
	การเปิดสอนวิชา เอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.....	12
	โครงสร้างหลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ.....	15
	แนวโน้มความต้องการบุคลากรด้านคอมพิวเตอร์.....	16
	เหตุจูงใจที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเลือกเรียนวิชาชีพ.....	18
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	24
3	วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย.....	30
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	30
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	31
	ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ.....	31
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	33
	การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
ลำดับขั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม.....	39
ตอนที่ 2 ศึกษาระดับของเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอก คอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.....	41
ตอนที่ 3 เปรียบเทียบเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอก คอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.....	48
5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	77
ความมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย.....	77
วิธีดำเนินการวิจัย.....	77
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	78
สรุปผลการวิจัย.....	78
อภิปรายผลการศึกษา.....	81
ข้อเสนอแนะ.....	85
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	85
บรรณานุกรม.....	86
ภาคผนวก.....	98
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	106

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนนักศึกษาที่เลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ.....	2
2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.....	31
3 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	39
4 คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุจูงใจด้านความถนัด ความสนใจในวิชาชีพ.....	42
5 คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุจูงใจด้านความมั่นคง และก้าวหน้าในอาชีพ.....	44
6 คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุจูงใจด้านการยอมรับในสังคม....	46
7 คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง.....	47
8 คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุจูงใจรายด้าน.....	48
9 เปรียบเทียบเหตุจูงใจด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพ จำแนกตามสังกัดสถาบันที่จบการศึกษาในระดับ ปวช. หรือ ม.6.....	49
10 เปรียบเทียบเหตุจูงใจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ จำแนกตามสังกัดสถาบันที่จบการศึกษาในระดับ ปวช. หรือ ม.6.....	50
11 เปรียบเทียบเหตุจูงใจด้านการยอมรับในสังคม จำแนกตามสังกัดสถาบันที่จบการศึกษาในระดับ ปวช. หรือ ม.6.....	52
12 เปรียบเทียบเหตุจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามสังกัดสถาบันที่จบการศึกษาในระดับ ปวช. หรือ ม.6.....	54
13 เปรียบเทียบเหตุจูงใจรายด้าน จำแนกตามสังกัดสถาบันที่จบการศึกษาในระดับ ปวช. หรือ ม.6.....	55
14 วิเคราะห์ความแปรปรวนของเหตุจูงใจด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพ จำแนกตามประสบการณ์เดิมด้านคอมพิวเตอร์.....	56
15 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพ จำแนกตามประสบการณ์เดิมด้านคอมพิวเตอร์.....	57

ตาราง	หน้า
30 วิเคราะห์ความแปรปรวนของเหตุจูงใจด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพ จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม.....	72
31 วิเคราะห์ความแปรปรวนของเหตุจูงใจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม.....	73
32 วิเคราะห์ความแปรปรวนของเหตุจูงใจด้านการยอมรับในสังคม จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม.....	74
33 วิเคราะห์ความแปรปรวนของเหตุจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม.....	75
34 วิเคราะห์ความแปรปรวนของเหตุจูงใจโดยส่วนรวม จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม.....	76

ตาราง	หน้า
16 วิเคราะห์ความแปรปรวนของเหตุจูงใจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ จำแนกตามประสบการณ์เดิมด้านคอมพิวเตอร์.....	58
17 วิเคราะห์ความแปรปรวนของเหตุจูงใจด้านการยอมรับในสังคม จำแนกตามประสบการณ์เดิมด้านคอมพิวเตอร์.....	59
18 วิเคราะห์ความแปรปรวนของเหตุจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามประสบการณ์เดิมด้านคอมพิวเตอร์.....	60
19 วิเคราะห์ความแปรปรวนของเหตุจูงใจโดยส่วนรวม จำแนกตามประสบการณ์เดิมด้านคอมพิวเตอร์.....	61
20 วิเคราะห์ความแปรปรวนของเหตุจูงใจด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพ จำแนกตามอาชีพของบิดา.....	62
21 วิเคราะห์ความแปรปรวนของเหตุจูงใจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ จำแนกตามอาชีพของบิดา.....	63
22 วิเคราะห์ความแปรปรวนของเหตุจูงใจด้านการยอมรับในสังคม จำแนกตามอาชีพของบิดา.....	64
23 วิเคราะห์ความแปรปรวนของเหตุจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามอาชีพของบิดา.....	65
24 วิเคราะห์ความแปรปรวนของเหตุจูงใจโดยส่วนรวม จำแนกตามอาชีพของบิดา.....	66
25 วิเคราะห์ความแปรปรวนของเหตุจูงใจด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพ จำแนกตามอาชีพของมารดา.....	67
26 วิเคราะห์ความแปรปรวนของเหตุจูงใจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ จำแนกตามอาชีพของมารดา.....	68
27 วิเคราะห์ความแปรปรวนของเหตุจูงใจด้านการยอมรับในสังคม จำแนกตามอาชีพของมารดา.....	69
28 วิเคราะห์ความแปรปรวนของเหตุจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำแนกตามอาชีพของมารดา.....	70
29 วิเคราะห์ความแปรปรวนของเหตุจูงใจโดยส่วนรวม จำแนกตามอาชีพของมารดา.....	71

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันมีการใช้คอมพิวเตอร์ในหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในหน่วยงานรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ และ เอกชนทั้งนี้โดยเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าเทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์ สามารถที่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงาน หน่วยงานธุรกิจที่มีการแข่งขันกันมาก ทำให้มีความต้องการเทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์สูง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เครื่องคอมพิวเตอร์ขนาดเล็กที่เรียกว่า ไมโครคอมพิวเตอร์ นั้นกลายเป็นสิ่งจำเป็นในสำนักงาน ถึงแม้ว่าคอมพิวเตอร์จะสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานธุรกิจ แต่คอมพิวเตอร์ก็ไม่สามารถที่จะทำงานได้ด้วยตัวเอง คอมพิวเตอร์ต้องการบุคคลผู้มีความรู้ที่จะทำงานด้วยคอมพิวเตอร์ เพื่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุด (ไพฑูรย์ เกียรติโกมล. 2537 : 2) เมื่อมีการใช้คอมพิวเตอร์มากขึ้น ความต้องการบุคลากรทางด้านคอมพิวเตอร์ก็ยังมีมากขึ้น จนกระทั่งในที่สุดก็เกิดการขาดแคลน ดังนั้นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งได้ตระหนักถึงสถานการณ์การขาดแคลนบุคลากรทางด้านคอมพิวเตอร์ ดังกล่าว จึงได้ตั้งคณะกรรมการร่างหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจขึ้นเพื่อสนองความต้องการของประเทศชาติ ในการที่จะพัฒนากำลังคนด้านนี้ โดยเริ่มเมื่อปีการศึกษา 2516 และได้มีการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรครั้งล่าสุดเมื่อปีการศึกษา 2536

หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เป็นหลักสูตรการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ เพื่อไปประกอบการทำงานด้านธุรกิจ โดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการปฏิบัติงานต่าง ๆ เช่น การทำบัญชี การประยุกต์ในด้านการตลาด เพื่อสนองต่อความต้องการของสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน เนื่องจากเป็นความรู้พิเศษ ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการทำงานได้ ดังที่ ดวงสมร อรพินท์ (2527 : 26) เสนอความเห็นเห็นว่านักบัญชีที่เขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ได้ ไม่ว่าจะเป็นภาษาใดก็ตาม จะได้รับความสนใจในการรับเข้าทำงานมากกว่าผู้ที่เขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ไม่ได้ หรือไม่เคยสัมผัสกับวิชาการด้านคอมพิวเตอร์มาก่อน

หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้เริ่มดำเนินการสอนมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2516 ที่วิทยาเขตพัฒนการพระนคร ต่อมาในปี พ.ศ. 2527 ได้เปิดที่วิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารถ ปี พ.ศ. 2530 เปิดที่วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ปี พ.ศ. 2535 เปิดที่วิทยาเขตบพิตรพิมุขมหาเมฆ และในปี พ.ศ. 2537 เปิดที่วิทยาเขตบพิตรพิมุขจักรวรรดิ (กองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล) และมีจำนวนนักศึกษาในแต่ละวิทยาเขตเพิ่มขึ้นทุกปี ดังสถิติจำนวนนักศึกษาที่เลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของแต่ละวิทยาเขต ประจำปีการศึกษา 2535 - 2538 ในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนนักศึกษาที่เลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

วิทยาเขต	พ.ศ.2535	พ.ศ.2536	พ.ศ.2537	พ.ศ.2538
พัฒนการพระนคร	169	174	140	127
จักรพงษ์ภูวนารถ	114	75	166	169
เทคนิคกรุงเทพ	62	71	60	69
บพิตรพิมุขมหาเมฆ	35	72	78	77
บพิตรพิมุขจักรวรรดิ	—	—	73	159
รวม	380	392	517	601

(งานสถิติและข้อมูลฝ่ายสถิติวิจัยและประเมินผล กองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. พฤศจิกายน 2538.)

สถิติดังกล่าว แสดงว่า มีนักศึกษาสนใจเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เพิ่มขึ้นทุกปี จากจำนวนนักศึกษาในปี พ.ศ. 2535 จำนวน 380 คน เพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 601 คน ในปี พ.ศ. 2538

การที่นักศึกษาสนใจเลือกเรียนสาขาวิชาชีพเพิ่มมากขึ้นทุกปีนั้น อนันต์ กรูแก้ว (2525 : 7) ได้กล่าวว่า นักเรียนและผู้ปกครองมีความเข้าใจในเรื่องงานอาชีพมากขึ้น โดยเมื่อเรียนสำเร็จทางอาชีวศึกษาแล้ว จะสามารถหางานทำและเลี้ยงตนเองได้ อีกทั้งผู้ที่มีความสามารถปานกลางก็สามารถที่จะเรียนเพื่อออกไปประกอบอาชีพได้

ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา (2526 : 32 - 35) ได้ศึกษา พบว่า เหตุจูงใจในการศึกษาของบุคคลในแต่ละระดับจะแตกต่างกันออกไปตามวัย ฐานะ และ โอกาส รวมทั้งขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ อีกหลายด้าน

นิศากร สุทธิวงศ์ (2533 : 114) ได้ศึกษาเรื่อง มูลเหตุจูงใจในการเลือกวิชาชีพ สื่อนามวลชนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในประเทศไทย พบว่า บุคลิกภาพ ความถนัด และความสนใจ เป็นมูลเหตุจูงใจที่มีความสำคัญที่สุด ในการเลือกศึกษา วิชาชีพสื่อนามวลชน

นอกจากนี้ ยังอาจจะมีเหตุจูงใจบางประการที่ทำให้นักศึกษาสนใจ และต้องการศึกษาต่อในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ซึ่งเหตุจูงใจนี้ เป็นสิ่งที่ชักนำให้บุคคลตัดสินใจที่จะกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อสนองตอบความต้องการของตนเอง อาทิ มีความสนใจในวิชาชีพนี้ บิดามารดา บังคับให้เรียน เรียนตามเพื่อน คิดว่าวิชาชีพนี้หางานทำได้ง่ายมีรายได้สูง หรือเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่า มีเหตุจูงใจใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาศาสนาแม่เทคโนโลยีราชวมงคล เพื่อประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาการเรียนการสอนด้านคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาความต้องการของผู้เรียนและสอดคล้องกับแนวโน้มความต้องการ ด้านตลาดแรงงานมากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับของเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาศาสนาแม่เทคโนโลยีราชวมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพ ด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ ด้านการยอมรับในสังคม และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

2. เพื่อเปรียบเทียบระดับของเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร เมื่อจำแนกตามสถาบันที่จบการศึกษาในระดับ ปวช. หรือ ม.6 ประสบการณ์เดิมด้านคอมพิวเตอร์ อาชีพของบิดามารดา และภูมิลำเนาเดิมของนักศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ จะทำให้ได้ข้อมูลในเรื่องขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ซึ่งจะ เป็นประโยชน์โดยตรงต่อการจัดการด้านการเรียนการสอนและเพื่อตอบสนองแรงจูงใจและความคาดหวังของนักศึกษา โดยให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาและสังคมปัจจุบัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มุ่งที่จะศึกษาเหตุปัจจัยในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษา ในด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพ ด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ ด้านการยอมรับในสังคม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี ทั้งภาคเช้าและภาคบ่าย ชั้นปีที่ 1 – 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 ที่เลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 5 แห่ง คือ วิทยาเขตพัฒนการพระนคร วิทยาเขตจักรพงษ์ ภูวนารถ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ วิทยาเขตบพิตรพิมุขมหาเมฆ และวิทยาเขตบพิตรพิมุขจักรวรรดิ จำนวนรวมทั้งสิ้น 1,125 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาที่เลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มาจากกลุ่มประชากรดังกล่าวในข้อที่ 2.1 โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง จากการเปิดตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 607 – 610) ได้จำนวนทั้งสิ้น 291 คน จากนั้นใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น

(Stratified Random Sampling) ตามอัตราส่วนของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของนักศึกษา ซึ่งประกอบด้วย

3.1.1 สถาบันที่จบการศึกษาในระดับ ปวช. หรือ ม.6

3.1.2 ประสบการณ์เดิมด้านคอมพิวเตอร์

3.1.3 อาชีพของบิดา มารดา

3.1.4 ภูมิสำเนาเดิมของนักศึกษา

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอก

คอมพิวเตอร์ธุรกิจ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

3.2.1 ด้านความถนัด ความสนใจในวิชาชีพ

3.2.2 ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ

3.2.3 ด้านการยอมรับในสังคม

3.2.4 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เหตุจูงใจในการเลือกเรียน หมายถึง สิ่งเร้าที่ชักนำให้นักศึกษาตัดสินใจเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ในการวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งเหตุจูงใจออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่

1.1 ด้านความถนัด ความสนใจในวิชาชีพ หมายถึง สภาพที่คนเรารู้สึกหรือมีใจจดจ่อต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นพิเศษ รวมทั้งมีความถนัดทางด้านทักษะ เป็นแรงผลักดันหรือกระตุ้นให้บุคคลกระทำการใด ๆ

✓ 1.2 ด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ หมายถึง เหตุจูงใจด้านอาชีพ เช่น หางานง่าย รายได้ดี เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน

✓ 1.3 ด้านการยอมรับในสังคม หมายถึง ความต้องการที่เป็นผลมาจากสภาวะแวดล้อมทางสังคม เป็นค่านิยมที่บุคคลต้องการจะได้รับการยกย่องนับถือจากคนอื่น ๆ ต้องการที่จะพัฒนาตนเอง ให้เป็นผู้มีความรู้เท่าทันต่อกระแสความเปลี่ยนแปลง ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี

1.4 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง หมายถึง การมาเรียนเพราะได้รับแรงกระตุ้น

การสนับสนุน และคำแนะนำจากบุคคล หรือสถาบันต่าง ๆ เช่น สมาชิกในครอบครัว เพื่อน อาจารย์ ญาติพี่น้อง ผู้เชี่ยวชาญทางด้านอาชีพ

2. วิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ หมายถึง การศึกษาวิทยาการด้านระบบสารสนเทศ การประยุกต์เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์กับงานธุรกิจ และการจัดการ เช่น การวิเคราะห์ และการออกแบบระบบสารสนเทศ เพื่อการจัดการและการจัดระบบฐานข้อมูล

3. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1 – 2 ทั้งภาคปกติและภาคนอกเวลา วิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร

4. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล หมายถึง สถาบัน วิทยาลัย หรือสถานที่ ที่ให้การศึกษาด้านวิชาชีพทั้งระดับอนุปริญญา ระดับปริญญาตรี และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

5. สถาบันที่จบการศึกษาระดับ ปวช. หรือ ม.6 หมายถึง สถานที่ศึกษาที่เคยเรียนในระดับ ปวช. หรือ ม.6 ในสังกัดของรัฐบาลและเอกชน

6. ประสบการณ์เดิมด้านคอมพิวเตอร์ หมายถึง ความรู้ที่เคยเรียน หรือไม่เคยเรียน คอมพิวเตอร์ในระดับ ปวช. หรือ ม.6 โดยจำแนกออกเป็น 4 กลุ่ม คือ เรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้จากห้องเรียน เรียนรู้จากสถาบันอื่น และ ไม่เคยเรียน

7. อาชีพของบิดา มารดา หมายถึง อาชีพหลักหรือประจำที่บิดา มารดา ใช้ในการประกอบการเลี้ยงชีพ ในกรณีที่บิดา มารดา ถึงแก่กรรมจะใช้อาชีพของผู้ปกครองหรือผู้อุปการะแทน โดยจำแนกออกเป็น 5 กลุ่ม คือ รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้าง/บริษัท เอกชน ค้าขาย/อาชีพอิสระ และเกษตรกร

8. ภูมิลำเนาเดิมของนักศึกษา หมายถึง สถานที่ตั้งบ้านเรือนของนักศึกษาซึ่งเป็นที่อยู่ถาวร โดยแบ่งออกเป็น กรุงเทพฯ, ปริมณฑล (นนทบุรี, ปทุมธานี, สมุทรปราการ, นครปฐม) ต่างจังหวัด (นอกเหนือจาก กรุงเทพฯและปริมณฑล)

สมมุติฐานในการวิจัย

เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาในแต่ละด้าน เมื่อจำแนกตาม สถาบันที่จบการศึกษาในระดับ ปวช. หรือ ม.6 ประสบการณ์เดิมด้านคอมพิวเตอร์ อาชีพของบิดามารดา และภูมิลำเนาเดิมของนักศึกษาแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ผู้วิจัย ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์และการอภิปรายผล โดยมีรายละเอียดที่นำเสนอ ดังนี้

ความหมายของคอมพิวเตอร์

คอมพิวเตอร์กับการศึกษาวิชาชีพ

การเปิดสอนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

โครงสร้างหลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

แนวโน้มความต้องการบุคลากรด้านคอมพิวเตอร์

เหตุจูงใจที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเลือกเรียนวิชาชีพ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของคอมพิวเตอร์

คอมพิวเตอร์ คือ เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ถูกสร้างขึ้นให้ทำหน้าที่ในการรับข้อมูล ประมวลผลข้อมูลและนำเสนอข้อมูล ตามที่ผู้ใช้ต้องการได้

จัสสิพร โกสากุล (2526 : 1 - 2) ได้ให้ความหมายของคอมพิวเตอร์ว่า หมายถึง เครื่องอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถประมวลผลข้อมูลได้โดยอัตโนมัติ ซึ่งประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญดังนี้

1. หลังจากที่เรารู้คำสั่งในรูปของโปรแกรมและให้ข้อมูลแล้วเครื่องจะทำงานทุกอย่างเอง เช่น การจำข้อมูล การคำนวณ การเคลื่อนย้ายข้อมูล
2. มีความเร็วสูง เครื่องคอมพิวเตอร์สามารถทำงานได้ด้วยความรวดเร็วมาก ตั้งแต่การนำข้อมูลเข้าสู่หน่วยความจำ การคำนวณ บวก ลบ คูณหรือหาร และการพิมพ์ผลลัพธ์
3. จำข้อมูลและคำสั่งต่าง ๆ ได้ ไม่ว่าข้อมูลและคำสั่งนั้นจะมากมายหรือสลับซับซ้อนเพียงใดก็ตาม ลักษณะพิเศษในข้อนี้ต่างไปจากเครื่องคำนวณธรรมดาที่เราต้องคอยกดตัวเลข

และคำสั่งให้เครื่องทำงาน คอมพิวเตอร์นอกจากจะจำได้ดีแล้ว ยังสามารถดึงเอาข้อความที่ต้องการได้ด้วย

4. มีความถูกต้องเสมอ อาจกล่าวได้ว่าคอมพิวเตอร์สามารถทำงานด้วยความถูกต้องทุกอย่างร้อยเปอร์เซ็นต์ ถ้าข้อมูลและคำสั่งที่ใส่เข้าเครื่องนั้นมีความถูกต้อง

ครรรชิต มัลลียงค์ (2530 : 45 - 47) ได้กล่าวว่า คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือซึ่งใช้ในการคำนวณ หรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลด้วยความเร็วสูงได้หลายแบบ โดยรับคำสั่งเข้าและออก มีการคำนวณมาก ลบ คูณ หาร หรือทำการเปรียบเทียบได้ มีหน่วยความจำที่จำข้อมูลได้มากมาย ที่สามารถดึงข้อมูลเหล่านั้นทั้งหมดหรือบางส่วนมาใช้ได้ ด้วยการทำงานที่รวดเร็ว โดยมีองค์ประกอบสำคัญ ๆ 3 ประการ คือ

1. ตัวเครื่อง (Hardware) ซึ่งหมายถึง จอภาพ (Monitor) หน่วยประมวลผลกลาง (Central Processing Unit : CPU) แป้นพิมพ์ (Keyboard) รวมทั้งอุปกรณ์ที่จับต้องได้อื่น ๆ เช่น เครื่องพิมพ์ (Printer) เครื่องวาด (Plotter) เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จะเป็นรูปธรรม คือจับต้องได้

2. ชุดคำสั่ง (Software) หมายถึงกลุ่มของคำสั่งที่ใช้กับเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อควบคุม หรือสั่งงานให้คอมพิวเตอร์ทำงานตามที่ต้องการ ชุดคำสั่งนี้ เรียกว่า โปรแกรม (Program) ซึ่งโดยทั่ว ๆ ไปแล้วจะแยกเป็น 2 ประเภทคือ ชุดคำสั่งระบบ (Systems Software) เพื่อควบคุมการปฏิบัติงานของเครื่องคอมพิวเตอร์ และชุดคำสั่งประยุกต์ (Application Software) ซึ่งเป็นชุดคำสั่งที่เขียนขึ้น (โดยใช้ภาษาด้านคอมพิวเตอร์) เพื่อใช้กับงานด้านใดด้านหนึ่ง โดยเฉพาะชุดคำสั่งนี้อาจจะเขียนขึ้นเองโดยผู้ใช้งานที่มีความรู้หรือซื้อจากเอกชนหรือบริษัทที่เขียนชุดคำสั่งนี้ขายที่เรียกกันโดยทั่วไปว่า โปรแกรมสำเร็จรูปก็ได้ ข้อสังเกตคือ ชุดคำสั่งจะเป็นนามธรรม ไม่เป็นรูปร่าง จับต้องไม่ได้ ซึ่งตรงกันข้ามกับตัวเครื่อง (Hardware)

3. บุคลากรคอมพิวเตอร์ (Peopleware) หมายถึง ผู้ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับการใช้งานคอมพิวเตอร์ทุกระดับ นับตั้งแต่เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล เจ้าหน้าที่เครื่องคอมพิวเตอร์ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ระบบงาน เจ้าหน้าที่ผู้เขียนชุดคำสั่ง วิศวกรคอมพิวเตอร์ ผู้ทำงานด้านบริหารวิเคราะห์โครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และผู้บริหารงานในองค์กรคอมพิวเตอร์

จะเห็นได้ว่าคอมพิวเตอร์จะทำงานได้ดีหรือมีประสิทธิภาพได้นั้นจะต้องมีทั้งตัวเครื่อง (Hardware) ที่ดี ชุดคำสั่ง (Software) ที่ดี และที่สำคัญที่สุดก็คือบุคลากรคอมพิวเตอร์

(Peopleware) ที่จะต้องมีทั้งความรู้และความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ เพื่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ดังนั้นจึงมีการศึกษาเรื่องเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์เพื่อไปประยุกต์ใช้กับงานต่าง ๆ มากขึ้น

คอมพิวเตอร์กับการศึกษา

เมื่อมีการนำคอมพิวเตอร์ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าอย่างหนึ่ง เข้ามาใช้ในการจัดการศึกษา การเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ จึงมีความสำคัญมาก ปัจจุบันหน่วยงานที่รับผิดชอบต่อการศึกษทุกระดับชั้น เริ่มดำเนินการสอนให้นักเรียนหรือนักศึกษาเข้าใจการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ และสามารถใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการคอมพิวเตอร์ศึกษา (Computer Education) ของประเทศไทย กระทรวงศึกษาธิการเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน ในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา จุดมุ่งหมายของคอมพิวเตอร์ของกระทรวงศึกษาธิการคือ ให้นักเรียนเข้าใจการเขียนโปรแกรม การวางระบบงานด้านคอมพิวเตอร์ และการทำงานกับเครื่องคอมพิวเตอร์ซึ่งเป็นความรู้ขั้นสูงด้านวิชาการคอมพิวเตอร์ ในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษานำเสนอเข้ามาในลักษณะที่เป็นความรู้ทางภาษาง่าย ๆ ขึ้นพื้นฐานเท่านั้น ในระดับอุดมศึกษาการเรียนการสอน จะเน้นการผลิตผู้เขียนโปรแกรม (Programmer) นักวิเคราะห์ระบบ (System Analysis) และวิศวกรทางด้านคอมพิวเตอร์ (Computer Engineer) ส่วนด้านมัธยมศึกษา นั้น ผู้พิจารณาหลักสูตรคอมพิวเตอร์ในระดับมัธยมศึกษา คือ คณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อพิจารณาโครงการนำไมโครคอมพิวเตอร์เข้าไปสอนในโรงเรียน โดยพิจารณาว่าการสอนคอมพิวเตอร์ในโรงเรียนเป็นการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนได้รู้จัก และคุ้นเคยกับเครื่องมือ ซึ่งจะต้องพบในชีวิตประจำวันต่อไป การสอนคอมพิวเตอร์มีประโยชน์ในด้านการฝึกทักษะพื้นฐาน ได้แก่ การคิด และการทำงานอย่างมีระบบ และคณะกรรมการเห็นว่า ควรสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายก่อน โดยเสนอให้มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และการเขียนโปรแกรมง่าย ๆ และจัดให้เป็นวิชาเลือก (อุทุมพร จามรมาน. 2530 : 18)

ปีน ภู่วรรณ (2529 : 4) ได้สรุปจุดมุ่งหมายของการเรียนคอมพิวเตอร์ในระดับมัธยมศึกษาไว้ดังนี้

1. คอมพิวเตอร์ช่วยสร้างแนวความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ การใช้หลักการของคอมพิวเตอร์ เพื่อให้โอกาสเด็กแสดงออกในเชิงความคิดสร้างสรรค์ เด็กสามารถสร้างจินตนาการความคิดแบบอิสระ ได้อย่างเต็มที่
2. คอมพิวเตอร์ช่วยสร้างความคิดแบบมีเหตุมีผลเป็นลอจิก ทั้งนี้เพราะหลักการทำงานของคอมพิวเตอร์ เป็นหลักการของเหตุของผล เป็นหลักการที่จะช่วยสร้างนิสัยของเด็กในเรื่องเหตุเรื่องผลอย่างดียิ่ง
3. คอมพิวเตอร์ช่วยพัฒนาความคิด ด้วยหลักการแบบเป็นระบบ การทำงานและแก้ปัญหาด้วยคอมพิวเตอร์ต้องอาศัยการคิดอย่างมีระบบ มีระดับ ขั้นตอน การทำงานที่มีขั้นนี้จะทำให้เด็กผู้เรียน รู้จักการวางแผนงาน การแก้ปัญหาตามแผนงานหรือโปรแกรม

คอมพิวเตอร์กับการศึกษาวิชาชีพ

การสนับสนุนการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาถือเป็นการลงทุนเพื่อผลิตบุคลากรที่สนองความต้องการของตลาด การเตรียมกำลังคนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจเป็นเรื่องสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนในระดับอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นกำลังสำคัญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระดับกลาง การพัฒนาคนโดยผ่านกระบวนการทางการศึกษานั้น เป็นกลยุทธ์อย่างหนึ่งของการเตรียมกำลังคนเพื่อรองรับกับตลาดแรงงาน (เอกสารประกอบการสัมมนา. 2535) การศึกษาเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์จัดเป็นการศึกษาวิชาชีพแนวหนึ่งตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพสูง พุทธศักราช 2527 ของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อสนองความต้องการของการขยายตัวด้านธุรกิจและวงการอุตสาหกรรม ดังนั้นการจัดการศึกษาวิชาชีพ หรือการอาชีวศึกษาจึงได้ถูกกำหนดขึ้นเป็นการมุ่งส่งเสริมการผลิตแรงงานให้ตรงกับความต้องการและสอดคล้องกับนโยบายของชาติ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสอนความรู้ในวิชาคอมพิวเตอร์ ซึ่งการเรียนได้ครอบคลุมถึงการใช้อยู่ 3 ประการ คือ

1. ใช้คอมพิวเตอร์เพื่อสอนภาษาของเครื่อง (Programming)
2. การใช้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือในลักษณะของโปรแกรมสำเร็จรูป (Application Program)
3. การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอน (Computer Assisted Instruction) (สุกรี รอดโพธิ์ทอง. 2530 : 25)

จากการที่คอมพิวเตอร์ได้มีบทบาทในด้านการศึกษาของไทยอย่างกว้างขวาง ไม่ว่าจะอยู่ในระดับการศึกษาใดก็ตาม จะเป็นอุดมศึกษา มัธยมศึกษา หรืออาชีวศึกษา ในภาครัฐบาล หรือเอกชน ต่างก็เล็งเห็นความสำคัญของคอมพิวเตอร์ มีการสร้างหลักสูตรในระดับมัธยมศึกษา และอาชีวศึกษาขึ้น นอกจากนี้ปริมาณความต้องการทางการศึกษาก็ขยายตัวขึ้นในภาครัฐและพร้อม ๆ กันเอกชนก็มีส่วนร่วมเข้ามารับผิดชอบ

ทางด้านเอกชนนั้น โรงเรียนเอกชนได้มีส่วนร่วมแบ่งเบาภาระของรัฐบาล ในการบริการทางการศึกษาแก่ประชาชนทั้งในและนอกระบบโรงเรียนมาเป็นเวลานาน โดยให้ความรู้แก่ประชาชนในด้านอาชีพอย่างกว้างขวาง มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ มีทักษะ มีความมั่นใจในการประกอบอาชีพที่เหมาะสม มีความสอดคล้องกับความต้องการของตนเอง สังคมและตลาดแรงงานตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีนโยบายเกี่ยวกับการศึกษา เอกชน โดยสรุปว่ารัฐมีนโยบายที่จะส่งเสริมสนับสนุนให้มีการปรับปรุงคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษาของสถานศึกษาเอกชนให้สูงขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2534 : 35 - 38)

กองวิจัยการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้ทำการวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาเอกชน พบว่า นักเรียนเอกชนส่วนใหญ่เป็นผู้มาจากครอบครัว พ่อค้า นักธุรกิจ ข้าราชการที่อยู่ในเมือง และมีผลการเรียนต่ำกว่าโรงเรียนรัฐบาล ทั้งระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนของนักเรียน คือลักษณะส่วนตัว ภูมิหลังทางการเรียนของนักเรียน อาชีพและระดับการศึกษาของผู้ปกครอง คุณลักษณะและพฤติกรรม การสอนของครู และระบบการบริหารของโรงเรียน จะเห็นว่ามีข้อมูลอยู่มากมายที่มีผลต่อการเรียนของนักเรียน (เชิยวรรณ สังคนันท์. 2536 : 4)

สถานศึกษาเอกชนมีความคล่องตัวในการจัดการ จึงสามารถนำนวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาเข้ามาใช้ดำเนินการได้ตามความต้องการ โดยไม่มีข้อจำกัดทางด้านระเบียบข้อบังคับเหมือนสถานศึกษาของรัฐ ฉะนั้นสถานศึกษาเอกชนจึงมีโอกาที่จะเป็นผู้ริเริ่ม และเป็นแบบอย่างในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาเป็นอย่างมาก (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2526) รวมทั้งอำนาจในการจัดซื้อเทคโนโลยีใหม่ ๆ ของโรงเรียนเอกชนนั้นสะดวกกว่าโรงเรียนรัฐบาล จึงเอื้ออำนวยต่อการนำคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ในการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้การเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ในสถานศึกษาเอกชนบางแห่งมีลักษณะ เป็นไปตามความต้องการของตลาด และหวังผลในเชิงผลมากกว่า

การส่งเสริมการศึกษาทางด้านคอมพิวเตอร์อย่างจริงจัง ซึ่งก็น่าเป็นห่วงทางด้านความรู้และประสบการณ์ในการใช้งานของวิทยาการเหล่านี้

การเปิดสอนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ในขณะที่ประเทศไทยกำลังมีการตื่นตัวที่จะใช้เครื่องคอมพิวเตอร์กันมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับวงการธุรกิจ จากการสำรวจข้อมูลในปี 2514 มีการสั่งเครื่องคอมพิวเตอร์เข้าประเทศสูงขึ้นจากระดับเฉลี่ยปีละ 2 - 3 ล้านบาท เป็นระดับสูงถึง 9 ล้านบาท และมีคอมพิวเตอร์มากกว่า 30 ระบบ โดยจะเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยปีละประมาณ 6 ระบบ ทำให้ความต้องการบุคลากรเพิ่มขึ้นอีกประมาณปีละ 90 คน (วิทยาลัยพณิชยการพระนคร. 2516 : (ข) แต่เนื่องจากผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนใหญ่ จะเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากต่างประเทศ และโดยมากก็จะทำหน้าที่เป็นผู้บริหารระดับสูงทั้งสิ้น ส่วนผู้ที่สำเร็จการศึกษาในประเทศไทยที่จะมีความรู้ทางด้านคอมพิวเตอร์บ้างก็จะมีประสบการณ์มักไปทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ หรือวิทยาศาสตร์เท่านั้น ในวงการคอมพิวเตอร์ จึงขาดแคลนบุคลากรที่มีพื้นฐานความรู้ในด้านการบริหารธุรกิจ ที่จะมาเป็นนักบริหารระดับกลางอยู่มาก

วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ซึ่งต่อมาได้รับพระราชทานชื่อจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชเป็น "สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล" เมื่อวันที่ 15 กันยายน 2531 เป็นสถานการศึกษาและวิจัย มีหน้าที่ให้การศึกษาทางด้านวิชาชีพทั้งระดับต่ำกว่าปริญญา ระดับปริญญาตรี และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เพื่อทำการผลิต และเตรียมกำลังคนเพื่อเข้าทำงานในการบริหารระดับกลางของวงการธุรกิจได้ตระหนักถึงความสำคัญของบุคลากรที่จะปฏิบัติงานทางด้านคอมพิวเตอร์ และเพื่อจลัดปัญหาการขาดแคลนบุคลากร สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลจึงตั้งคณะกรรมการร่างหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจขึ้น เพื่อสนองความต้องการของประเทศในอันที่จะพัฒนากำลังคนด้านนี้ โดยเริ่มจากการพิจารณาถึง สถานที่ อาจารย์ผู้สอน อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนหลักสูตร และปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนโดยรอบคอบ แล้วจึงดำเนินการเปิดสอนวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจเป็นวิชาเอก ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเพิ่มเติมขึ้นอีกวิชาหนึ่ง นอกเหนือจากวิชาเอกการบัญชี, การขาย, การเลขานุการ และการโฆษณา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2516 โดยเริ่มที่วิทยาเขตพณิชยการพระนครเป็นแห่งแรก และได้ขยายการเปิดวิชาเอกคอมพิวเตอร์

ธุรกิจในวิทยาเขตต่าง ๆ ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลทั้งในกรุงเทพฯและต่างจังหวัด เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม และเป็นไปตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535 – พ.ศ.2539) ที่มีนโยบายเร่งขยายการศึกษา และการบริการทางการศึกษาให้ทั่วถึง ส่งเสริมการศึกษาเพื่ออาชีพ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ มีทักษะ มีความมั่นใจในการประกอบอาชีพ และสามารถพัฒนาอาชีพให้เหมาะสมกับความถนัด สอดคล้องกับความต้องการของตนเอง สังคม และตลาดแรงงาน (คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2535 : 185 – 195)

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1. เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ ความสามารถ และเข้าใจถึงการวิจัยข้อมูลธุรกิจ ด้านเทคนิค วิธีการใช้ข้อมูลให้เป็นประโยชน์ในการดำเนินงานของฝ่ายบริหาร ทั้งในด้านการวางแผน การควบคุม และการตัดสินใจ
2. เพื่อส่งเสริมให้ผู้ศึกษามีความเชี่ยวชาญในการเขียนคำสั่งเพื่อป้อนเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์
3. เพื่อให้มีความคุ้นเคยกับเครื่องคอมพิวเตอร์สมัยใหม่ รวมทั้งอุปกรณ์ประกอบต่าง ๆ ที่ใช้กับเครื่องคอมพิวเตอร์
4. ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถออกไปประกอบอาชีพ ในตำแหน่งผู้ชำนาญการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์
5. ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถคิดค้น หรือดัดแปลงวิธีการที่เหมาะสมเพื่อนำเอาคอมพิวเตอร์ไปใช้ในหน่วยงานต่าง ๆ เช่น วงการธุรกิจเอกชน รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานราชการ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ลักษณะงาน

ผู้สำเร็จการศึกษามีประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิชา เอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจนั้น สามารถประสบความสำเร็จและความก้าวหน้าในวิชาชีพได้หลายด้าน หลายทาง ทั้งทางตรงและทางอ้อม

งานทางตรง คือ ผู้สำเร็จการศึกษาจะเริ่มต้นได้ คือ พนักงานบันทึก ความคุม ข้อมูลและความคุมเครื่อง (Operators) หรือ อาจจะเริ่มจากระดับผู้เขียนโปรแกรมสั่งเครื่อง (Programmers) หลังจากผ่านประสบการณ์ระยะหนึ่ง และได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมแล้วก็ สามารถจะพัฒนายกระดับขึ้นเป็นผู้เขียนโปรแกรมอาวุโส (Senior Programmers) และหลังจากผ่านงานได้อีกระยะหนึ่ง ก็จะพัฒนาขึ้นเป็นนักวิเคราะห์ระบบข้อมูล (System Analysis) สำหรับงานในสาขานี้ ตำแหน่งต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมานั้น บุคลากรคนหนึ่งอาจทำงานได้มากกว่า หนึ่งประเภท โดยขึ้นอยู่กับลักษณะ และความเหมาะสมของงาน ในแต่ละหน่วย

งานทางอ้อม คือ การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยงานอาชีพต่าง ๆ ความรู้และทักษะ ในด้าน คอมพิวเตอร์ของผู้ที่ศึกษาวิชาเอกหรือวิชาโทคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จะช่วยให้การนำเครื่อง คอมพิวเตอร์เข้าเป็นส่วนประกอบในการทำงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

วิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

1. วิชาพื้นฐาน	20	หน่วยกิต
2. วิชาชีพ		
2.1 วิชาชีพพื้นฐาน	24	หน่วยกิต
2.2 วิชาชีพเฉพาะ/วิชาเอก	27	หน่วยกิต
2.3 วิชาชีพเลือก	12	หน่วยกิต
3. วิชาเลือกเสรี	3	หน่วยกิต
รวม	86	หน่วยกิต

โครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจแบ่งออกเป็น 3 หมวดวิชา ดังนี้

1. หมวดวิชาพื้นฐาน มุ่งให้ผู้ศึกษามีความคิดกว้าง มีทักษะที่จำเป็นต่อการศึกษาและให้มองเห็นความสัมพันธ์ของวิชาต่าง ๆ กลุ่มวิชาที่เรียน ได้แก่ กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กลุ่มวิชาภาษาศาสตร์ กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ และกิจกรรม

2. หมวดวิชาชีพ

2.1 หมวดวิชาชีพพื้นฐาน มุ่งให้ผู้ศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ ตามแนวคิดของวิชาบริหารธุรกิจในเชิงทฤษฎีและปฏิบัติ เพื่อเป็นพื้นฐานการศึกษาวินิจฉัย กลุ่มวิชาชีพพื้นฐาน ได้แก่ หลักเศรษฐศาสตร์ กฎหมายธุรกิจ สถิติธุรกิจ1 การภาษีอากร หลักการตลาด หลักการจัดการ พิมพ์คดีไทย-อังกฤษประยุกต์1 บัญชีการเงิน

2.2 หมวดวิชาชีพเฉพาะ/วิชาเอก มุ่งให้ผู้ศึกษามีความรู้ ความชำนาญ เพื่อประกอบอาชีพหรือใช้เป็นพื้นฐานทางการศึกษาชั้นสูงต่อไป กลุ่มวิชาชีพเฉพาะ/วิชาเอก ได้แก่ การประมวลข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ คณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ โครงสร้างคอมพิวเตอร์1 การใช้งานโปรแกรมควบคุมเครื่อง ภาษาปาสคาล ภาษาโคบอล

2.3 หมวดวิชาชีพเลือก มุ่งให้ผู้ศึกษาเลือกเรียนตามความสนใจ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถในการประกอบอาชีพ กลุ่มวิชาชีพเลือกได้แก่ ระบบข่าวสารเพื่อการบริหาร โครงสร้างข้อมูล การวิเคราะห์ระบบ โปรแกรมสำเร็จรูป 1 โปรแกรมสำเร็จรูป 2 ภาษาเบสิก ภาษาอาร์พีจี

3. หมวดวิชาเลือกเสรี เป็นวิชาที่นักศึกษาสามารถเลือกได้ตามความถนัด กลุ่มวิชาเลือกเสรีได้แก่ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ภาษาซี ภาษาแอสเซมบลี การศึกษาเฉพาะเรื่องทางภาษาคอมพิวเตอร์ การใช้คอมพิวเตอร์ในงานต่าง ๆ

หลักสูตรวิชาชีพมีกลุ่มวิชาที่ควรพิจารณาคือ กลุ่มวิชาพื้นฐาน เป็นวิชาเบื้องต้น หรือวิชาพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการศึกษาและทำความเข้าใจในวิชาชีพ และกลุ่มวิชาเฉพาะสาขามีลักษณะองค์ประกอบของเนื้อหาวิชาขึ้นอยู่กับกลุ่มวิชาชีพ ลักษณะของเนื้อหาแตกต่างกันออกไป หลักสูตรจึงเริ่มต้นด้วยการให้ผู้เรียนรู้ลักษณะพื้นฐานของอาชีพ เมื่อมีความพร้อมจะตามด้วยการฝึกฝนทั้งคุณธรรม และทักษะในอาชีพ ทุกวิชาชีพจึงควรมีการฝึกฝนทักษะเป็นขั้นตอนให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำของแต่ละวิชาชีพ การกำหนดเนื้อหาจึงเกี่ยวโยงไปถึงอัตราส่วนระหว่างวิชาการศึกษาทั่วไปและวิชาชีพ วิชาเลือกและวิชาบังคับ วิชาที่ต้องเรียนก่อนและเรียนหลัง วิชาที่ต้องฝึกฝนเพิ่มเติม หลักสูตรวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จึงเน้นเนื้อหา และทักษะเป็นสำคัญ

แนวโน้มความต้องการบุคลากรด้านคอมพิวเตอร์

แนวโน้มของความต้องการกำลังคนที่มีความรู้ทางด้านคอมพิวเตอร์พบว่าในระดับปวส. มีความต้องการบุคลากรใน 2 สาขา คือ คอมพิวเตอร์ และช่างอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 14,460 คน 32,035 คน และ 46,740 คน ภายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7, 8 และ 9 ตามลำดับ (วารสารสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2538 : 50)

นอกจากนี้ทบวงมหาวิทยาลัย ได้สำรวจความต้องการกำลังคนสาขาวิชาทางด้านคอมพิวเตอร์ ซึ่งครอบคลุมสาขาวิชาย่อย วิทยาการคอมพิวเตอร์ วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ และคอมพิวเตอร์ประยุกต์ ทั้งในหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน พบว่า ปัจจุบันและอนาคตใน 10 ปีข้างหน้า มีความต้องการบุคลากรสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ในปริมาณมากกว่าปริมาณที่ผลิตได้

ทบวงมหาวิทยาลัย ได้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องความต้องการกำลังคนในสาขา วิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ (วารสารสุโขทัยธรรมาธิราช. 2538 : 51) โดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ ที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนมาร่วมประชุม มีข้อสรุปที่สำคัญ ดังนี้

1. ถ้าระบบการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์เป็นไปตามปกติ ประเทศไทย จะขาดแคลนหรือการผลิตจะต่ำกว่าการใช้กำลังคน (2533 - 2543) ประมาณปีละ 2,000 คน จะทำให้การผลิตบัณฑิตทางด้านคอมพิวเตอร์ได้ต่ำกว่าความต้องการประมาณปีละ 2,000 คน

2. จากเป้าหมายการผลิตและการพัฒนากำลังคนในสาขาวิชาต่าง ๆ เมื่อพิจารณาจาก จำนวนประชากร และบัณฑิตที่ผลิตได้ตามแผนการผลิตปกติแล้ว ไม่สามารถทำให้ถึงเป้าหมายได้ เว้นแต่ทบวงมหาวิทยาลัยจะ ได้ทำแผนเพิ่มการผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาที่ขาดแคลนเพิ่มขึ้นเป็นพิเศษ เท่านั้น

3. จำนวนบุคลากรที่ทำงานในสายวิชาชีพคอมพิวเตอร์จากการสำรวจในปี พ.ศ.2533 พบว่ามีประมาณ 22,310 คน จำแนกเป็นกลุ่มผู้ชำนาญการ ซึ่งสำเร็จการศึกษาทางด้าน คอมพิวเตอร์โดยตรงหรือโอนมาจากสายอื่น แต่ฝึกจนมีความชำนาญการมากมี 5,680 คน กลุ่มที่ 2 กลุ่มที่สำเร็จสาขาวิชาอื่น และทำงานในฐานะกองหนุนมีจำนวน 11,300 คน และกลุ่มที่ 3 กลุ่มที่สำเร็จ ปวส. ที่ทำงานในสายสนับสนุนมีจำนวน 5,330 คน

4. การประมาณความต้องการบุคลากรด้านไอที ในปี 2543 จำแนกเป็นความต้องการ ผู้ชำนาญการ 12,528 คน และ โปรแกรมเมอร์ 18,792 คน ดังนั้นจึงต้องมีการผลิตเพิ่ม ผู้ชำนาญการ 8,928 คน และ โปรแกรมเมอร์ 4,292 คน

การเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยไปสู่สังคมสารสนเทศ ทำให้ความต้องการบุคลากรเพื่อ ทำหน้าที่การจัดการสารสนเทศและเทคโนโลยีสารสนเทศเพิ่มมากขึ้น การเตรียมบุคลากรเพื่อ รองรับต่อการขยายตัวของตลาดงานที่เกี่ยวข้อง จึงมีความจำเป็น ทั้งโดยการจัดการศึกษาใน ระดับต่าง ๆ การให้การศึกษาต่อเนื่อง และการฝึกอบรม ขณะเดียวกันการศึกษาความต้องการ กำลังคนของตลาดงานก็มีความจำเป็นควบคู่ไปกับศักยภาพ ความรู้ ความสามารถ และทักษะ ของบุคลากร อันเป็นผลผลิตที่เข้าสู่ตลาดงาน ซึ่งจะต้องมีการปรับปรุง และพัฒนาการจัดการ ศึกษาให้สามารถสนองต่อความต้องการของตลาดงานได้

เหตุจูงใจในการเลือกศึกษาวิชาชีพ

ความหมายของ เหตุจูงใจ

ความหมายของเหตุจูงใจนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่าน ดังนี้

กมลรัตน์ หล้าสว่างค์ (2528 : 227) กล่าวว่า เหตุจูงใจ หมายถึง การกระตุ้นหรือล่อให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยสิ่งเร้าสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เหตุจูงใจประกอบด้วยส่วนสำคัญ

2 ส่วน คือ

1. แรงกระตุ้น (Motive) ได้แก่ ความต้องการ ความสนใจ ทักษะคติ ลักษณะนิสัย ฯลฯ ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดภายในร่างกาย

2. สิ่งจูงใจหรือเครื่องล่อ (Incentive) ได้แก่ สิ่งเร้าต่าง ๆ ที่อยู่ภายนอกในร่างกาย ซึ่งเป็นตัวกำหนดทิศทางพฤติกรรม และการจูงใจจะมีพลังมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับส่วนสำคัญ 2 ส่วนนี้

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2518 : 18) ได้กล่าวเกี่ยวกับเหตุจูงใจว่า หมายถึง ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพล เป็นแรงผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรม เช่นเดียวกับ สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2533 : 111) กล่าวว่า เหตุจูงใจ หมายถึง องค์ประกอบที่กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมที่มีจุดหมาย

สำหรับธำรงค์ศักดิ์ หมั่นจักรและศรีสง่า กรรณสูต (2524 : 105) กล่าวว่า เหตุจูงใจ คือ ภาวะที่อินทรีย์ถูกกระตุ้นโดยสิ่งเร้า แรงขับ หรือสิ่งจูงใจต่าง ๆ ให้แสดงพฤติกรรมออกมาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่มีคุณค่าต่อบุคคลนั้น ๆ เช่นเดียวกับ จริญญา โกลนบุญ (2528 : 27) ที่ได้ให้ความหมายของเหตุจูงใจว่า เป็นภาวะที่อินทรีย์ถูกกระตุ้น และชี้แนะแนวทางให้อินทรีย์มีการตอบสนองไปสู่เป้าหมาย หรือเป็นเครื่องล่อซึ่งเป็นความต้องการเฉพาะอย่างที่ทำให้ความพึงพอใจแก่บุคคล

ส่วนนักจิตวิทยาชาวต่างประเทศ คือ กิลฟอร์ด และเกรย์ (Guilford and Gray. 1970 : 12) ได้กล่าวว่า เหตุจูงใจ หมายถึง สิ่งเร้าที่นำช่องทางและเสริมสร้างความปรารถนาในการประกอบกิจกรรมของมนุษย์ สำหรับ กู๊ด (Good. 1973 : 375) ได้กล่าวว่า เหตุจูงใจ หมายถึง กระบวนการเร้าและสนับสนุนให้บุคคลกระทำกิจกรรมอย่างมีระบบ

กล่าวโดยสรุป เหตุจูงใจ หมายถึง สิ่งเร้า สิ่งจูงใจ หรือแรงกระตุ้นที่ทำให้บุคคล แสดงพฤติกรรมออกมาอย่างมีแนวทาง เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายที่ต้องการ

ประเภทของ เหตุจูงใจ

การแบ่งประเภทของเหตุจูงใจได้มีผู้แบ่งแยกไว้หลายลักษณะต่าง ๆ กัน ดังนี้

สมบุรณ์ พรธมภาพ และชัยโรจน์ ชัยอินคำ (2518 : 416) ได้แบ่งเหตุจูงใจของบุคคลมี 2 ลักษณะ คือ

1. เหตุจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) หมายถึง สภาวะของบุคคลที่มีความต้องการ และอยากจะแสดงพฤติกรรมบางสิ่งบางอย่างด้วยเหตุผล และความชอบของตัวเอง บุคคลที่มีการจูงใจภายในนี้ จะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ด้วยความพอใจ และยินดีในงานของตน

2. เหตุจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) หมายถึง สภาวะของบุคคลที่ได้รับการกระตุ้นจากภายนอก ทำให้มองเห็นจุดหมาย และนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมของบุคคลโดยทั่ว ๆ ไป พฤติกรรมของบุคคลมักจะได้รับการจูงใจภายนอกเกือบทั้งสิ้น

ปฐม นิคมานนท์ (2521 : 53) ได้แบ่งประเภทเหตุจูงใจตามเหตุผลของเบื้องหลังในการแสดงออกของพฤติกรรม ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. เหตุจูงใจภายใน หมายถึง การที่บุคคลมองเห็นคุณค่าในกิจกรรมที่ตนกระทำ เป็นการกระทำด้วยความเต็มใจ พอใจ สนใจ และมุ่งบรรลุความสำเร็จในกิจกรรมนั้น เหตุจูงใจเกิดขึ้นมาจากภายในของบุคคลนั่นเอง ไม่ใช่กระทำเพราะถูกบังคับ หรือหวังประโยชน์อย่างอื่น เช่น ในการเรียนหนังสือ ถ้าเป็นการเรียนด้วยความสมัครใจ เต็มใจ และสนใจเรียน เพราะเห็นคุณค่าของวิชานั้น เพราะต้องการมีความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริง ไม่ได้เรียนเพื่อหวังผลอย่างอื่น คือ หวังคะแนน หรือหวังทำความพอใจให้บิดา มารดา ถือว่าเป็นการกระทำด้วยเหตุจูงใจภายใน

2. เหตุจูงใจภายนอก หมายถึง การกระทำกิจกรรม โดยหวังผลจากสิ่งอื่นที่อยู่นอกเหนือจากกิจกรรมนั้น ไม่ได้กระทำเพื่อความสำเร็จในสิ่งนั้นอย่างแท้จริง มีความสัมพันธ์ด้านจิตใจกับกิจกรรมนั้นน้อย เป็นการกระทำเพื่อสิ่งจูงใจอย่างอื่น เช่น ทำงานอย่างหนึ่งเพื่อมุ่งหวังเงินหรือตำแหน่งเป็นสำคัญ

ธำรงค์ดี หมั่นจักรและศรีสง่า กรรณสูต (2524 : 108 - 109) ได้แบ่งเหตุจูงใจออกเป็น 3 ชนิด ตามธรรมชาติและลักษณะของการเกิดสิ่งจูงใจ คือ

1. เหตุจูงใจซึ่งเป็นผลจากความต้องการทางด้านร่างกาย เป็นเหตุจูงใจที่มีมาแต่กำเนิด และเป็นสิ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิต เพื่อให้อินทรีย์อยู่ในสภาพปกติ หรือมีความสมดุลย์ เหตุจูงใจทางกายอาจเกิดขึ้นโดยถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอก แต่สาเหตุที่สำคัญส่วนใหญ่ ได้แก่ แรงขับ หรือการกระตุ้นจากภายในร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความต้องการทางเพศ ฯลฯ

2. เหตุจูงใจส่วนบุคคล เป็นผลจากการที่บุคคลประสมประสานความต้องการทางกายและทางสังคมรวมกัน เหตุจูงใจประเภทนี้จะแตกต่างกันไปตามลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล ปกติเหตุจูงใจประเภทนี้ไม่ได้เป็นตัวกำหนดให้คนกระทำการพฤติกรรม เพื่อสนองความต้องการทางกายโดยตรง แต่เป็นสิ่งที่กระตุ้นที่ทำให้มนุษย์กระทำการกิจกรรมบางอย่าง เพื่อเป็นลักษณะเฉพาะของมนุษย์ เช่น ความอยากรู้อยากเห็น ความต้องการสำรวจสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ความต้องการถึงความรู้ความเข้าใจในสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เป็นต้น

3. เหตุจูงใจอันเป็นผลมาจากความต้องการทางด้านสังคม เหตุจูงใจประเภทนี้เกิดจากการเรียนรู้ของบุคคล จากการที่ได้ใช้ชีวิตในสังคมและเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ รวมทั้งการถูกหล่อหลอมด้วยประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อ และค่านิยมของสังคมที่ตนอาศัยอยู่ เหตุจูงใจทางสังคม ได้แก่ ความต้องการความรัก ความสำเร็จ ความนับถือยกย่องจากคนอื่น อำนาจ เกียรติยศ ฯลฯ

จากการศึกษาพบว่า เหตุจูงใจ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือเหตุจูงใจทางร่างกายและเหตุจูงใจทางสังคม โดยเหตุจูงใจทางร่างกายเกิดจากความต้องการที่ได้รับการกระตุ้นจากภายในร่างกาย ได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ ส่วนเหตุจูงใจทางสังคมจะเกิดหลังจากการเรียนรู้ในสังคม อันเป็นความต้องการจากการอยู่ร่วมกับผู้อื่น เพื่อจะได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่ต้องการได้รับการยกย่อง ต้องการเกียรติยศ ชื่อเสียง ตลอดจนต้องการความสำเร็จในชีวิต สำหรับการแบ่งตามเหตุผลของการแสดงออกของพฤติกรรมได้แบ่งเป็นเหตุจูงใจภายใน และเหตุจูงใจภายนอก โดยเหตุจูงใจภายในมีคุณค่ามากกว่าเหตุจูงใจภายนอก แต่เหตุจูงใจภายในไม่ปลูกฝังให้เกิดแก่ผู้เรียนได้ยากกว่า

ดังที่ มาสโลว์ (Maslow. 1970 : 22) ได้กล่าวว่า มนุษย์มีความต้องการไม่สิ้นสุด เมื่อมนุษย์สนองความต้องการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ปรารถนาได้แล้ว ความต้องการในด้านอื่น ๆ ก็จะปรากฏขึ้นอีก ดังนั้น พฤติกรรมของบุคคลจึงถูกผลักดันจากความต้องการต่าง ๆ เหล่านี้ และ

น่าจะเป็นสาเหตุที่สนับสนุน ให้เกิดการตัดสินใจเลือกเรียน ซึ่งเกิดจากเหตุจูงใจของแต่ละคน อาจเหมือนกันหรือต่างกันก็ได้ ในการเลือกเรียนวิชาชีพ หรือเลือกอาชีพนั้น นอกจากจะเกี่ยวข้อง และสัมพันธ์กับความต้องการดังกล่าวแล้ว ยังต้องอาศัยทฤษฎีที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพ หรืออาชีพ ดังนี้

ทฤษฎีของทிடแมน และโอฮารา

ทิดแมน และโอฮารา (พรศรี สุขสวัสดิ์. 2533 : 12 - 13 ; อ้างอิงมาจาก David and O'hara. n.d.) มีแนวความคิดว่า การตัดสินใจเลือกอาชีพและการปรับตัว ในการประกอบอาชีพ เป็นกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล และพัฒนามาเป็นระยะเวลานาน ทิดแมนและโอฮารา ได้แบ่งพัฒนาการด้านอาชีพออกเป็นขั้น ๆ ดังนี้

1. ขั้นเตรียมเลือกอาชีพ (The Period of Anticipation of Decision Making or Preoccupation) ขั้นนี้เป็นขั้นที่บุคคลจะเผชิญกับปัญหาเฉพาะหน้า เช่น จะต้องตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่จะต้องเรียน หรือเริ่มคิดเตรียมการที่จะเลือกอาชีพต่อไปในอนาคต ขั้นนี้บุคคลจะใช้กระบวนการวิเคราะห์แยกแยะรายละเอียดเกี่ยวกับตนเอง และสิ่งแวดล้อมซึ่งจะก่อตัวเป็นความคิดที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกสาขาวิชาเรียนหรือเลือกอาชีพ โดยแบ่งย่อยออกเป็น 4 ขั้น ดังนี้

1.1 ขั้นการสำรวจ (Exploration) ขั้นนี้บุคคลจะสำรวจ และประเมินตนเอง ในด้านต่าง ๆ เช่น ความถนัด ความสามารถ ความสนใจ และความต้องการ นอกจากนี้ ยังมีการสำรวจลักษณะสาขาวิชา หรือลักษณะอาชีพ ข้อดี และข้อบกพร่องของอาชีพด้วย

1.2 ขั้นการก่อตัวของความคิด (Crystallization) เมื่อได้ประเมินตนเอง และวิเคราะห์สาขาวิชาหรืออาชีพแล้ว ก็จะรวมตัวเป็นแนวความคิด ซึ่งจะนำไปใช้ในการตัดสินใจลองเลือกสายการเรียนหรืออาชีพ

1.3 ขั้นการลองเลือกอาชีพ (Choice) ในขั้นนี้บุคคลจะตัดสินใจลองเลือกสายการเรียนหรืออาชีพ

1.4 ขั้นการพิจารณารายละเอียดเพื่อความกระจ่างชัดเจน และแน่นอนในการตัดสินใจ (Clarification of Specification) ในขั้นนี้บุคคลจะหารายละเอียดเพิ่มเติม ในสาขาวิชาหรืออาชีพที่เลือกอีกครั้งเพื่อการตัดสินใจที่แน่นอน

2. ขั้นการประกอบอาชีพและการปรับตัวในการทำงาน (The Period of Implementation and Adjustment) เมื่อบุคคลตัดสินใจเลือกสาขาการเรียน และอาชีพได้ ก็จะ ไปสู่ขั้นตอนการศึกษาหรือประกอบอาชีพ ตามที่ได้เลือกสรรแล้วนั้น โดยขั้นนี้จะแบ่งย่อย ได้เป็น 3 ขั้น คือ

2.1 ขั้นการนำตนเองเข้าสู่การศึกษาหรือทำงาน (Induction) ขั้นนี้บุคคลจะ เข้าทำงานหรือศึกษาตามสาขาที่ตนได้ตัดสินใจเลือกแล้ว

2.2 ขั้นการเปลี่ยนแปลงปรับปรุง (Transition or Reformation) ถ้า บุคคลประสบปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาหรือประกอบอาชีพในสาขาที่เลือกแล้วนั้น บุคคลก็จะปรับปรุง ตนเองหรือสำรวจตนเองและอาชีพหรือสาขาที่เรียนใหม่ เพื่อไปสู่การตัดสินใจเลือกการศึกษา หรืออาชีพใหม่ให้เหมาะสมต่อไป

2.3 ขั้นความมั่นคงในการประกอบอาชีพ (Maintenance or Integration) ถ้าบุคคลประสบความสำเร็จในการศึกษา หรือประกอบอาชีพที่ได้เลือกสรรแล้ว ก็จะเป็นกำลังใจ ให้บุคคลมุ่งมั่นศึกษาหรือประกอบอาชีพให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

ทฤษฎีคุณลักษณะ

โครทส์ (Crites. 1969 : 90) ได้กล่าวถึง แนวคิดของทฤษฎีนี้ว่า การให้บุคคล ได้รู้จักคุณลักษณะต่าง ๆ ของตนเอง รู้จักลักษณะและข้อกำหนดของงานอาชีพแล้วเลือกงานอาชีพ หรือสาขาวิชาเรียน ที่มีข้อกำหนดตรงตามคุณลักษณะของบุคคล ทฤษฎีคุณลักษณะนี้มีพื้นฐานแนว ความเชื่อในเรื่องจิตวิทยา ความแตกต่างระหว่างบุคคล คือ บุคคลย่อมมีคุณลักษณะต่าง ๆ เช่น สติปัญญา ความสามารถ ความสนใจ บุคลิกลักษณะแตกต่างกันไป รูปแบบ (Model) ของ ทฤษฎีคุณลักษณะ ประกอบด้วย

1. รู้จักตนเอง (Knowing Oneself) โดยบุคคลจะวิเคราะห์คุณสมบัติต่าง ๆ และ องค์ประกอบของตนเอง เช่น ความถนัด ความสนใจ ความสามารถ บุคลิกภาพ และ จิตภาวะเศรษฐกิจ

2. รู้จักโลกของงาน (Knowing the World of Work) บุคคลจะแสวงหาความรู้ ต่าง ๆ เกี่ยวกับอาชีพ เช่น ลักษณะของอาชีพ ความต้องการของตลาดแรงงาน รายได้ ความมั่นคง และ โอกาสก้าวหน้าในอาชีพนั้น ๆ

3. พัฒนาความสำนึกและเหตุผลของความเป็นจริง (Developing a Sense of True – reasoning) โดยอาศัยหลักการในข้อ 1 และ 2 ประกอบกันเพื่อบุคคลจะได้พิจารณาตนเองว่าสิ่งที่เหมาะสมกับตนเองมากที่สุดในช่วงข้อเท็จจริงในข้อ 1 และข้อ 2 นั้นอยู่ที่ใด

เซอร์และเครเมอร์ (Herr and Cramer. 1979 : 281 – 282) ได้จำแนกองค์ประกอบซึ่งมีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนวิชาชีพ หรือเลือกอาชีพของบุคคลไว้ดังนี้

1. องค์ประกอบภายใน เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับตนเอง หรือความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากภายในตัวบุคคล แบ่งเป็น

1.1 องค์ประกอบส่วนบุคคล ได้แก่ ความสนใจ ทักษะ ประสบการณ์ ความรู้สึกเกี่ยวกับคุณค่าแห่งตนและความรับผิดชอบ

1.2 องค์ประกอบเกี่ยวกับโครงสร้างของค่านิยม ได้แก่ ค่านิยมทางการงาน จุดมุ่งหมายของชีวิต จุดมุ่งหมายทางอาชีพ ทักษะคิดต่ออาชีพ ความต้องการและการทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น

2. องค์ประกอบภายนอก เป็นอิทธิพลจากสภาพแวดล้อม หรือสิ่งเร้าภายนอกมากระตุ้น แบ่งเป็น

2.1 องค์ประกอบเกี่ยวกับโอกาส ได้แก่ โอกาสทางการศึกษาขอบเขตในการประกอบอาชีพ ข้อบังคับของหลักสูตร คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ และโอกาสในการประกอบอาชีพ

2.2 องค์ประกอบเกี่ยวกับสังคมแวดล้อม ได้แก่ ครอบครัว เพื่อน ครู บุคคลที่เคารพรัก และรูปแบบของการศึกษา และลักษณะอาชีพในสังคม

จากการศึกษาพบว่า เหตุจูงใจมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของบุคคล เพราะการกระทำหรือพฤติกรรมของบุคคล จะต้องมิสาเหตุแห่งการกระทำนั้น การเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคล ถือว่าเป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่งที่ได้รับแรงกระตุ้น หรือได้รับอิทธิพลจากองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งอย่างน้อยต่างกัน หรืออาจได้รับอิทธิพลจากหลายองค์ประกอบก็ได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยในประเทศไทยที่เกี่ยวกับ เหตุจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจโดยตรงนั้น ไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดศึกษา แต่มีงานวิจัยที่เกี่ยวกับความคิดเห็น ทักษะ ความรู้ ความเข้าใจต่อการเรียนคอมพิวเตอร์ และงานวิจัยที่เกี่ยวกับปัจจัยหรือเหตุจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาการอื่น ๆ ดังนี้

จิราภรณ์ มานะสุนันท์ (2516 : 98 - 104) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่จูงใจในการเลือกวิชาสังคมศึกษาเป็นวิชาเอกหรือวิชาโทของนิสิตนักศึกษาครูในสถาบันฝึกหัดครู 4 แห่ง ในกรุงเทพฯ ผลการวิจัยปรากฏว่านิสิตนักศึกษาครูส่วนมากมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาสังคมศึกษา พื้นความรู้เดิมมีผลต่อการเลือกเรียนวิชาสังคมเป็นวิชาเอก - โท ส่วนปัจจัยที่จูงใจให้นิสิตนักศึกษาครูส่วนใหญ่เลือกวิชาสังคมศึกษาเป็นวิชาเอก - โท มากน้อยตามลำดับ ได้แก่ ความตั้งใจของนิสิตนักศึกษาเองที่เลือกเรียนวิชานี้รักและชอบเรียนวิชานี้ เห็นว่าเป็นวิชาที่น่าสนใจ และมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน มีพื้นความรู้ในวิชานี้อยู่ในเกณฑ์ดีและ ได้คะแนนในหมวดวิชานี้สูง เรียนง่ายกว่าวิชาอื่น เลือกเรียนวิชาสังคมศึกษาเป็นวิชาเอกมาก่อนในระดับ ป.กศ.สูง

เฉลิมเผ่า อาจละนันท์ (2520 - 67) ได้ศึกษาแรงจูงใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายต่อการเลือกเรียนสายอาชีพ เฉพาะโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร ที่เคยใช้หลักสูตรมัธยมแบบประสม พบว่า ลักษณะงานและความก้าวหน้าเป็นแรงจูงใจสูงสุด รองลงมา ได้แก่ เกียรติยศ ชื่อเสียง ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว

มนัสวีร์ บุญเปี่ยม (2523 : 54) ได้ศึกษาแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าโรงเรียนพยาบาลผดุงครรภ์และอนามัย กองทัพบก พบว่า แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าเรียน เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ แรงจูงใจในด้านบทบาทของ บิดา มารดา หรือญาติที่เป็นทหาร การสนับสนุนของครอบครัว ความชอบปฏิบัติงานในอาชีพพยาบาล การชักชวนของเพื่อน และความต้องการยศว่าที่ร้อยตรีหญิง ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาของ สุวรรณลีลาภรณ์ (2523 : 59) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนพลตำรวจ ศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนตำรวจภูธรและนครบาล พบว่าเหตุผลส่วนใหญ่ของการเลือกเข้าโรงเรียนพลตำรวจ คือ การตัดสินใจเลือกด้วยตัวเอง เพราะเห็นว่าอาชีพนี้มั่นคง

กฤษฎา สงฆาสันต์ (2524 : 65) ได้ศึกษาปัจจัยบางประการที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโปรแกรมการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดอุบลราชธานี ผลการศึกษาปรากฏว่า อาชีพและระดับการศึกษาของผู้ปกครอง มีอิทธิพลต่อการเลือกโปรแกรมการเรียนของนักเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีผลต่อการเลือกโปรแกรมการเรียนของนักเรียนด้วย

ระวีวรรณ ภัทรปรีชา (2524 : 117) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอก ของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนในวิชาภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอก 9 แห่ง ทั้งมหาวิทยาลัยส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจ หรืออิทธิพลให้นิสิตนักศึกษาเลือกวิชาภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอก ได้แก่ แรงจูงใจด้านความถนัด และความสนใจด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านอิทธิพลของครู และด้านอิทธิพลของค่านิยมในภาษาฝรั่งเศส ส่วนแรงจูงใจด้านอิทธิพลของบุคคลแวดล้อม ซึ่งได้แก่ บิดา มารดา เพื่อน และอิทธิพลจากทุนการศึกษาต่อต่างประเทศ ไม่มีผลต่อการเลือกวิชาภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอกของนิสิตนักศึกษามากนัก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิริชัย พงษ์รัชชัย และวัชรภรณ์ สุริยาภวัฒน์ (2526 : 44) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าเป็นนิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า เหตุจูงใจที่ทำให้นิสิตเลือกคณะบัญชีมากที่สุด คือ คาดว่าเมื่อเรียนจบแล้วหางานได้ง่าย และพบว่าการที่นิสิตเลือกคณะบัญชีตามเพื่อน เป็นเหตุจูงใจน้อยที่สุด

สามารถชาย จอมวิญญา (2527 : 64) ได้ศึกษาการเลือกเรียนวิชาเอกพลศึกษาในวิทยาลัยครูและวิทยาลัยพลศึกษาภาคกลาง ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาได้รับแรงจูงใจส่วนใหญ่จากด้านสุขภาพพลานามัยอยู่ในระดับสูง และเป็นด้านที่เป็นเหตุจูงใจมากกว่าด้านอื่น ๆ รองลงมาคือ ด้านความมีเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ต่อสาขาวิชาพลศึกษา ด้านความคิดเห็นส่วนตัว และกำหนดความจำเป็นบางประการตามลำดับ

ชาญชัย พิพัฒน์สันติกุล (2530 : ง - จ) ได้ทำการวิจัย เรื่องสภาพของเทคโนโลยีการศึกษา ซึ่งผลการวิจัยส่วนหนึ่งได้กล่าวถึงคอมพิวเตอร์ไว้ว่า ในด้านสภาพหลักสูตรเทคโนโลยีการศึกษาระดับปริญญาตรี ในปี พ.ศ. 2550 หลักสูตรจะมุ่งพัฒนานักเทคโนโลยีการศึกษารูปร่างการอุตสาหกรรม โดยการเน้นให้มีความสามารถในการใช้เครื่องมือ และทำการใช้กับบุคคลอื่นได้ และหลักสูตรยังจะเน้นให้มีความรู้ทางคอมพิวเตอร์

ทักษิณ ส่วนานนท์ (2530 : ค - ง) ได้ทำการวิจัย เรื่องการศึกษาความสอดคล้องระหว่างหลักสูตรคอมพิวเตอร์ระดับอุดมศึกษากับตลาดวิชาชีพ ผลของการศึกษาพบว่า

1. วิชาการด้านคอมพิวเตอร์เจริญรุดหน้าไปอย่างรวดเร็วมาก บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาแต่ละรุ่น มีประสบการณ์ในระหว่างการเรียนรู้แตกต่างกันมาก
2. ตลาดวิชาชีพในปัจจุบันต้องการนักวิเคราะห์ระบบมากที่สุด และนักสร้างโปรแกรมเป็นอันดับรองลงมา

3. หลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ เน้นการสอนทางด้านคอมพิวเตอร์และวิชาทางธุรกิจ นักศึกษา และบัณฑิตต้องการเป็นนักวิเคราะห์ระบบ และสร้างโปรแกรม จึงนับว่ามีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดวิชาชีพมาก ความเห็นของอาจารย์ก็สอดคล้องกับความต้องการของตลาดวิชาชีพเช่นกัน โดยเฉพาะในเรื่องการมุ่งผลิตนักวิเคราะห์ระบบ แต่ไม่เน้นในเรื่องการทำโปรแกรมวิชาพื้นฐานทางธุรกิจมีมากพอที่จะทำให้เป็นบัณฑิตที่จบหลักสูตรนี้เป็นที่ต้องการของตลาดมากขึ้น

จิระ หงส์สารมภ์ (2531 : 69 - 70) ได้ทำการวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การเสริมสร้างคุณภาพบัณฑิต เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงานในอนาคต ซึ่งได้กล่าวถึง ผลของตลาดแรงงาน มีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงตามสภาพเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาคุณภาพของบัณฑิต อีกทั้งเสริมสร้างให้บัณฑิตสามารถปรับเข้ากับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลง สามารถรับรู้ และเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เช่น เทคโนโลยีใหม่ ๆ เสริมสร้างความสามารถพิเศษและความชำนาญเฉพาะ เช่น ด้านภาษา คอมพิวเตอร์ เป็นต้น

กิตติพงษ์ พนมวัน ณ อยุธยา (2531 : 37) ได้ศึกษาสภาพความต้องการ และปัญหาของการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและนักศึกษาเห็นว่าความต้องการในการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อศึกษานั้น จะมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งโรงเรียนยังต้องการอาจารย์ ที่มีความรู้ทางคอมพิวเตอร์เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับการวิจัยของ/เขมชา สุวรรณกุล (2532 : 55 - 56) โดยศึกษา ความคิดเห็นของครู นักเรียน และผู้ปกครองเกี่ยวกับการเรียนคอมพิวเตอร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งนอกจากนี้แล้ว ผลการวิจัยยังพบว่า ครู นักเรียนและผู้ปกครองเห็นว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสร้างนิสัยการทำงานอย่างเป็นระบบ รู้จักวางแผนอย่างเป็นระบบ รู้จักวางแผนอย่างเป็นขั้นตอน และช่วยเสริมความคิดสร้างสรรค์ โดยทางโรงเรียนควร

จัดการเรียนการสอนคอมพิวเตอร์ เพื่อให้มีความรู้เนื้อหาเบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์ และการประยุกต์คอมพิวเตอร์ใช้ในอาชีพต่าง ๆ

ราหุล วรสิทธิ์ (2534) ศึกษาสถานภาพและแนวโน้มของบริการสารสนเทศเชิงพาณิชย์ในประเทศไทย พบว่า งานบริการสารสนเทศเชิงพาณิชย์ในประเทศไทยมีแนวโน้มที่จะขยายตัว และมีความต้องการบุคลากรเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว และต่อเนื่องไปในอนาคต โดยมีความต้องการบุคลากรที่มีความชำนาญพิเศษด้านคอมพิวเตอร์ คือ ใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ได้และมีทักษะภาษาต่างประเทศ

งานวิจัยต่างประเทศ

เมอร์ดอค (Murdock. 1964 : 2351) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกวิชาชีพของนักศึกษา ผลปรากฏว่า ในการเลือกวิชาชีพของนักศึกษาในวิทยาลัยส่วนมาก ได้รับอิทธิพลจากองค์ประกอบที่เป็นความสนใจ ความสามารถของตนเอง ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ช่วยให้นักศึกษาส่วนมาก ตัดสินใจได้ดี ได้แก่ การสนทนากับบุคคลที่ประกอบอาชีพนั้น ๆ และการอ่านหนังสือ

เพาเวลและบลูม (Powell and Bloom. 1971 : 525) ได้ศึกษาเหตุผลในการพิจารณาเลือกอาชีพของนักศึกษา จากหลายรัฐในสหรัฐอเมริกา พบว่า องค์ประกอบที่ใช้พิจารณาในการเลือกอาชีพ ได้แก่ รายได้ ความสนใจ ความมั่นคงและปลอดภัย โอกาสก้าวหน้า และความพึงพอใจ ตามลำดับ ส่วนข้อเสียดังกล่าวของงาน และความสำเร็จมีความสำคัญรองลงไป

วิทเทอร์เรอร์ (Witterauer. 1980 : 608) ซึ่งได้ศึกษาถึง ความพอใจในงาน และเหตุจูงใจในการเลือกคณะศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาคณะต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยอินเดียน่าและมหาวิทยาลัยเพอร์ค จำนวน 116 คน พบว่า องค์ประกอบสำคัญที่เป็นเหตุจูงใจในการเลือกคณะ คือ รายได้ นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาต้องการคำแนะนำในการเลือกสาขาวิชาเอก และเลือกคณะอีกด้วย

✓ ไมย์ร่า (Miura. 1988) ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของความคาดหวังในความสำเร็จด้วยตนเองต่อความสนใจและการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา โดยใช้แบบวัดเกี่ยวกับการรับรู้ความสำเร็จในคอมพิวเตอร์ด้วยตัวเอง (Self-efficacy) การวางแผนการเรียน

คอมพิวเตอร์ การรับรู้ถึงความสำคัญของทักษะทางคอมพิวเตอร์ด้วยตนเอง และความสนใจเรียนคอมพิวเตอร์ ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ความสำเร็จในคอมพิวเตอร์ มีความสำคัญต่อการพิจารณาใช้และสนใจเรียนคอมพิวเตอร์ และยังพบว่า นักศึกษามีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนคอมพิวเตอร์อีกด้วย

✓ แวกกอร์เนอร์ (Waggoner, 1989) ได้ศึกษาวิจัยถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทักษะทางคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาวิทยาลัยครู ในเมือง Toledo ผลการศึกษาสืบว่า ทัศนคติของบุคคลคือ ปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงสุดต่อการเรียนคอมพิวเตอร์ และผลการวิจัยนี้ได้ชี้แนะว่า ถ้าต้องการจะบรรลุเป้าหมาย หรือพัฒนาไปสู่เป้าหมายทางคอมพิวเตอร์ ควรจะมุ่งเน้นสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้คอมพิวเตอร์เป็นปัจจัยสำคัญ

✓ พูลิรี (Pusiri, 1992) ได้ศึกษาเปรียบเทียบสถานภาพของการนำเอาคอมพิวเตอร์มาใช้ในระบบการศึกษาของประเทศไทยกับ 10 ประเทศอื่น ๆ ในเอเชียและแถบแปซิฟิกผลการศึกษาเปรียบเทียบพบว่า ประเทศไทยสามารถพัฒนาการด้านคอมพิวเตอร์ได้เป็นอย่างดี แต่ขาดปัจจัยด้านกองทุน บุคลากรระดับมาตรฐาน และการสนับสนุนจากรัฐบาลอย่างจริงจังและต่อเนื่อง นอกจากนี้ แนวโน้มการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการศึกษาของไทยจะมุ่งเน้นการเรียนรู้ด้านการประยุกต์ใช้มากกว่าการมุ่งเน้นด้านสร้างโปรแกรม และจากการเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ ยังพบว่า หลักสูตรการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ของไทย มีความยืดหยุ่นได้ดีที่สุด แต่อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังคงล่าหลัง เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศออสเตรเลีย ญี่ปุ่น สิงคโปร์ และศรีลังกา (ในเขตพื้นที่ที่ได้รับการส่งเสริมจากรัฐบาล) นอกจากนี้ จากการสำรวจปัญหาที่พบว่า ในทุกประเทศประสบกับปัญหาที่คล้ายกันก็คือ ไม่มีอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ใช้ในการเรียนการสอน และขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ทางคอมพิวเตอร์ ผลการวิจัยนี้ ได้มีข้อเสนอแนะว่า ถึงแม้ว่าไทยจะมีการพัฒนาระบบหลักสูตรการเรียนการสอนคอมพิวเตอร์ที่มีความเหมาะสมแล้ว แต่ก็ไม่ควรจะมีการส่งเสริมและมีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนจากรัฐบาลอย่างจริงจังด้วย เพราะถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาระบบการศึกษาด้านคอมพิวเตอร์ของไทย

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษานั้น เกิดจากสิ่งเร้าหรือแรงกระตุ้น และการได้รับอิทธิพลจากองค์ประกอบหลายด้าน คือ ความถนัด ความสนใจ ค่านิยมของบุคคล ความมั่นคง และความก้าวหน้าในการทำงาน

ความมีชื่อเสียง เกียรติยศ ตลอดจนบุคคลแวดล้อม ซึ่งแต่ละบุคคลอาจได้รับอิทธิพลจากเหตุ
จูงใจในแต่ละด้านมากน้อยต่างกัน หรืออาจได้รับอิทธิพลจากเหตุจูงใจหลายด้านก็ได้ นอกจากนี้
ผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจยังเป็นที่ยอมรับในสังคม ส่งผลต่อความก้าวหน้าใน
หน้าที่การงาน และด้านเศรษฐกิจ จึงมีผู้ให้ความสนใจต่อการเรียนในวิชาเอกคอมพิวเตอร์
ธุรกิจนี้เป็นจำนวนมาก

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ
(Survey Research) โดยดำเนินการตามดังนี้

1. ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชา
ชั้นสูงวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร
ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 1,125 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สุ่มจากประชากรที่
กำหนด โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นของประชากร (Stratified Random Sampling)
ตามสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำนวนร้อยละ 26 ของจำนวนประชากร โดยใช้สัดส่วนตาม
ตารางของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970 : 607 - 610) และใช้
วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน
291 คน

ตาราง 2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
วิทยาเขตพัฒนการพระนคร	253	66
วิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารถ	306	78
วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ	139	36
วิทยาเขตปทุมธานี	145	38
วิทยาเขตปทุมธานีจรัลวรดี	282	73
รวม	1,125	291

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามวัดความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

1. สร้างกรอบแนวคิดเกี่ยวกับ เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาชีพสาขาต่าง ๆ ตามทัศนะของนักวิชาการ แล้วจึงแบ่งเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ออกเป็น 4 ด้าน คือ

- 1) ด้านความถนัด ความสนใจในวิชาชีพ
- 2) ด้านความมั่นคง ความก้าวหน้าในอาชีพ
- 3) ด้านการยอมรับในสังคม
- 4) ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

2. นำเหตุจูงใจทั้ง 4 ด้านดังกล่าวมานิยามศัพท์เฉพาะ โดยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วกำหนดขอบเขตของเหตุจูงใจทั้ง 4 ด้าน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามของนิคากร สุธิวงค์ (2533) และพรศรี สุขสวัสดิ์ (2533) เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม โดยให้ครอบคลุมเหตุจูงใจทั้ง 4 ด้าน

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอคณะกรรมการควบคุมปริญญาพันธ์ เพื่อตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในด้านภาษา ความถูกต้องในด้านเนื้อหาและความครอบคลุมของข้อความ

5. นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา และความชัดเจนของภาษา จำนวน 5 ท่าน คือ รศ.ดร.วิรัช วรรณรัตน์ รศ.อัจฉรา สุขารมย์ อาจารย์สันศักดิ์ สาริบุตร คุณปิยะชาติ โชติพิพัฒน์ และคุณสุกัญญา บัวแก้ว เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

6. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น จำนวน 46 ข้อ ไปทดสอบใช้ (Try - out) กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน นำผลที่ได้มาหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยผู้วิจัยจะคัดเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่า $t = 1.75$ ขึ้นไปจึงถือว่าใช้ได้ ซึ่งมีจำนวน 40 ข้อ เพื่อวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1970 : 161) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.91 ซึ่งถือว่าเป็นแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลได้

ลักษณะของเครื่องมือ

แบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร ลักษณะของแบบสอบถามตอนนี้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามแบบของ ลิกิเิร์ต (Likert. 1961) โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพ

ด้านความมั่นคงความก้าวหน้าในอาชีพ ด้านการยอมรับในสังคม และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยคำถามแต่ละข้อได้กำหนดคะแนนไว้ดังนี้

5	หมายถึง	เป็นเหตุจูงใจมากที่สุด
4	หมายถึง	เป็นเหตุจูงใจมาก
3	หมายถึง	เป็นเหตุจูงใจปานกลาง
2	หมายถึง	เป็นเหตุจูงใจน้อย
1	หมายถึง	เป็นเหตุจูงใจน้อยที่สุด

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยน้ำหนักคำตอบ แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

1. คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 1.49 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าเป็นเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ น้อยที่สุด
2. คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.50 – 2.49 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าเป็นเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ น้อย $1.00 - 1.66$
3. คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 – 3.49 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าเป็นเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ปานกลาง $1.67 - 2.33$
4. คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 – 4.49 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าเป็นเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มาก $2.34 - 2.99$
5. คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.50 – 5.00 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าเป็นเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มากที่สุด $3.00 - 3.66$

ในแต่ละด้านของแบบสอบถาม จะมีแบบสอบถามปลายเปิดให้ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ผู้วิจัยติดต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ให้ทำหนังสือถึงสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เปิดสอนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คือ วิทยาเขตพัฒนบริหารพระนคร วิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารถ

วิทยาเขตพิตรพิมุขจักรวรรดิ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ และวิทยาเขตพิตรพิมุขมหาเมม
เพื่อขอความร่วมมือในการแจกและเก็บรวบรวมแบบสอบถาม

2. ชักซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับการแจกแบบสอบถามกับผู้แทนของสถาบันเทคโนโลยี
ราชมงคลแต่ละแห่ง พร้อมทั้งนัดหมายวันรับแบบสอบถามด้วยตนเอง

การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูล ผู้วิจัยมีขั้นตอนดังนี้

1. เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนแล้วตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
2. จำแนกแบบสอบถามตามตัวแปรคือ สถาบันที่จบการศึกษาในระดับ ปวช. หรือ ม.6
ประสบการณ์ด้านคอมพิวเตอร์ อาชีพของบิดา มารดา และภูมิลำเนาเดิมของนักศึกษา แล้ว
ตรวจให้คะแนนตามค่าน้ำหนักคะแนนของตัวเลือกที่กำหนดไว้
3. นำข้อมูลไปวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS-X

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการใช้วิธีการทางสถิติ ดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Ferguson. 1981 : 49) จากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

$\bar{X}$	เมื่อ	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
$\sum X$		แทน	ผลรวมของคะแนน
N		แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Ferguson. 1981 : 68) จากสูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
ΣX	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
ΣX^2	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

2. การหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อ คำนวณจากสูตร (Edward.

1960 : 104)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
$\bar{X}_H, \bar{X}_L$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มผู้ได้คะแนนสูงและต่ำ
S_H^2, S_L^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มผู้ได้คะแนนสูงและต่ำ
n_H, n_L	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมดในกลุ่มผู้ได้คะแนนสูงและต่ำ

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ - Coefficient

จากสูตร

$$\alpha = \frac{N}{N-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	N	แทน	จำนวนข้อของเครื่องมือที่จะวัด
	S_i^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
	S_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ

3. สถิติทดสอบสมมติฐาน

3.1 ทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างของตัวแปร 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติค่า

T (t-test)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

เมื่อ	$\bar{X}_1$, $\bar{X}_2$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม
	S_1^2 , S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนในแต่ละกลุ่ม
	n_1 , n_2	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของแต่ละกลุ่ม

3.2 วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - way Analysis of Variance) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ F - test

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ	F	แทน	ความแตกต่างค่าเฉลี่ยที่มีมากกว่าสองกลุ่ม
	MS_b	แทน	ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	MS_w	แทน	ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
F	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน Sum Square
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน
df	แทน	ขั้นของความเป็นอิสระ หรือ degree of freedom
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ลำดับขั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลได้ทำตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ศึกษาระดับของเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชา เอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาศาสน์เทคโนโลยีราชมงคล ในด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพ ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ ด้านการยอมรับในสังคม และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชา เอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาศาสน์เทคโนโลยีราชมงคล เมื่อจำแนกตาม สถาบันที่จบการศึกษาในระดับ ปวช. หรือ ม.6, ประสบการณ์เดิมด้านคอมพิวเตอร์, อาชีพของบิดา มารดา และภูมิลาเนาเดิมของนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ดังแสดงไว้ในตาราง 3

ตาราง 3 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
1. สถาบันที่จบการศึกษาในระดับ ปวช. หรือ ม.6 สังกัด		
1.1 รัฐบาล	191	65.6
1.2 เอกชน	100	34.4
รวม	291	100.0
2. ประสบการณ์เดิมด้านคอมพิวเตอร์		
2.1 เรียนรู้ด้วยตนเอง	35	12.0
2.2 เรียนรู้จากห้องเรียน	189	64.9
2.3 เรียนรู้จากสถาบันอื่น	40	13.7
2.4 ไม่เคยเรียน	27	9.3
รวม	291	100.0

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
3. อาชีพของบิดา หรือ ผู้อุปการะ		
3.1 รับราชการ	51	17.6
3.2 พนักงานรัฐวิสาหกิจ	15	5.2
3.3 ลูกจ้างบริษัทเอกชน	43	14.8
3.4 ค้าขาย/อาชีพอิสระ	147	50.7
3.5 เกษตรกร	13	4.5
3.6 อื่น ๆ	21	7.2
รวม	290	100.0
4. อาชีพของมารดา		
4.1 รับราชการ	21	7.2
4.2 พนักงานรัฐวิสาหกิจ	1	.3
4.3 ลูกจ้างบริษัทเอกชน	22	7.6
4.4 ค้าขาย/อาชีพอิสระ	140	48.1
4.5 เกษตรกร	15	5.2
4.6 อื่น ๆ	92	31.6
รวม	291	100.0

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
5. ภูมิลาเนาเดิมของนักศึกษา		
5.1 กรุงเทพฯ	166	57
5.2 ต่างจังหวัด	76	26.1
5.3 ปริมณฑล	49	16.8
รวม	291	100.0

ตอนที่ 2

1. หาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุจูงใจในการเลือกเรียน
 วิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกเป็นรายข้อ
 ตาม ด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพ ด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ ด้านการ
ยอมรับในสังคม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และรวมทุกด้าน ดังแสดงในตาราง 4-8

ตาราง 4 ระดับของเหตุจูงใจด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพ ในการเลือกเรียน
วิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของนักศึกษาศาสนาเทคโนโลยีราชมงคล

เหตุจูงใจด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพ	$\bar{X}$	S	เกณฑ์
1. มีความรักและสนใจในวิชาคอมพิวเตอร์มาก่อน	4.01	.87	มาก
2. มีความถนัดในวิชาคอมพิวเตอร์เป็นพิเศษ	2.85	.90	ปานกลาง
3. มีความถนัดในวิชาธุรกิจเป็นพิเศษ	3.07	.89	ปานกลาง
4. สามารถเรียนได้ดีกว่าการเรียนวิชาเอกอื่น	3.20	.90	ปานกลาง
5. สามารถนำวิชาที่เรียนไปประยุกต์ใช้ได้	3.92	.86	มาก
6. สามารถนำไปเป็นวิชาพื้นฐานในการ ศึกษาความรู้อื่น ๆ ได้	3.76	.92	มาก
7. เรียนโดยใช้เหตุผลและหลักเกณฑ์มากกว่า ความจำ	3.60	.95	มาก
8. เป็นวิชาที่ช่วยเสริมสร้างควมมีเหตุผล	3.69	.95	มาก
9. ช่วยฝึกความคิดอย่างมีขั้นตอนและเป็นระบบ	4.14	.89	มาก
10. เป็นวิชาที่สามารถทำคะแนนในหมวดวิชานี้ได้สูง	3.00	.88	ปานกลาง
รวม	3.52	.50	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่าเหตุจูงใจรวมด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาศาสนาเทคโนโลยีราชมงคลเป็นเหตุจูงใจในการเลือกเรียนมาก ($\bar{X} = 3.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีความถนัดในวิชาคอมพิวเตอร์เป็นพิเศษ มีความถนัดในวิชาธุรกิจเป็นพิเศษ สามารถเรียนได้ดีกว่าการเรียนวิชาเอกอื่น และเป็นวิชาที่สามารถทำคะแนนในหมวดวิชานี้ได้สูง อยู่ในระดับเหตุจูงใจปานกลาง ส่วนข้ออื่นอยู่ในระดับเหตุจูงใจมาก

ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือช่วยฝึกความคิดอย่างมีขั้นตอนและเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.14$) ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือมีความถนัดในวิชาคอมพิวเตอร์เป็นพิเศษ ($\bar{X} = 2.85$)

ตาราง 5 ระดับของเหตุจูงใจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ ในการเลือกเรียน
วิชา เอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

เหตุจูงใจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ	$\bar{X}$	S	เกณฑ์
11. สามารถหางานทำได้ง่าย	4.51	.68	มากที่สุด
12. สามารถใช้ความรู้และประสบการณ์ต่อการ ประกอบอาชีพได้ดี	4.37	.75	มาก
13. องค์การธุรกิจให้ความสำคัญกับวิชาชีพนี้	4.53	.65	มากที่สุด
14. มีอำนาจต่อรองกับองค์การธุรกิจได้มาก	4.13	.88	มาก
15. ความต้องการในองค์การ หน่วยงานต่าง ๆ มีแนวโน้มสูงขึ้น	4.54	.68	มากที่สุด
16. สามารถนำความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ไปประยุกต์ กับงานอื่นๆได้	4.27	.75	มาก
17. การทำงานมีโอกาสได้ค่าแรงสูง	4.51	.71	มากที่สุด
18. สามารถหารายได้เพิ่มนอกจากงานประจำ	4.31	.80	มาก
19. เป็นวิชาชีพที่มีความก้าวหน้าในการทำงาน	4.40	.73	มาก
20. เป็นวิชาชีพที่มีความจำเป็นต่อหน่วยงานทั้ง ปัจจุบันและอนาคต	4.60	.66	มากที่สุด
21. ต้องการเป็นนักวิเคราะห์ระบบ	3.42	1.03	ปานกลาง
22. ต้องการเป็นนักเขียนโปรแกรมประยุกต์	3.65	.99	มาก
23. เป็นวิชาชีพที่ได้ทำงานในระดับปฏิบัติการ ชั้นกลางและชั้นสูง	3.91	.90	มาก
รวม	4.24	.49	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่าเหตุจูงใจรวมด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ ในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เป็นเหตุจูงใจในการเลือกเรียนมาก ($\bar{X} = 4.24$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ในเรื่องเกี่ยวกับสามารถหางานทำได้ง่าย องค์การธุรกิจให้ความสำคัญกับวิชาชีพนี้ ความต้องการในองค์การหน่วยงานต่าง ๆ มีแนวโน้มสูงขึ้น การทำงานมีโอกาสได้ค่าแรงสูง เป็นวิชาชีพที่มีความจำเป็นต่อหน่วยงานทั้งปัจจุบันและอนาคต อยู่ในระดับเหตุจูงใจมากที่สุด ส่วนข้ออื่นอยู่ในระดับเหตุจูงใจมาก

ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ เป็นวิชาชีพที่มีความจำเป็นต่อหน่วยงานทั้งปัจจุบันและอนาคต ($\bar{X} = 4.60$) ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ ต้องการเป็นนักวิเคราะห์ระบบ ($\bar{X} = 3.42$)

ตาราง 6 ระดับของเหตุจูงใจด้านการยอมรับในสังคม ในการเลือกเรียนวิชาเอก
คอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาศาสนาบันเทคโนโลยีราชมงคล

เหตุจูงใจด้านการยอมรับในสังคม	$\bar{X}$	S	เกณฑ์
24. สามารถเรียนต่อได้ในระดับที่สูงขึ้น	4.19	.77	มาก
25. เป็นวิชาชีพที่ได้รับการยกย่องจากสังคม	4.03	.91	มาก
26. เป็นวิชาชีพที่อาจทำให้มีชื่อเสียง	3.67	.99	มาก
27. เป็นวิชาชีพที่ทันต่อเหตุการณ์ในสังคม	4.33	.85	มาก
28. เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน	4.47	.73	มากที่สุด
29. สังคมให้การยอมรับบุคคลที่มีความรู้ทาง คอมพิวเตอร์มาก	4.23	.84	มาก
30. เป็นวิชาชีพที่ต้องมีความรับผิดชอบสูง	4.11	.83	มาก
31. เป็นวิชาชีพที่ได้รับความไว้วางใจจากองค์กร	3.87	.86	มาก
32. เป็นวิชาชีพที่ต้องใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	4.36	.84	มาก
33. เป็นวิชาชีพที่ท้าทายความสามารถ	4.32	.82	มาก
รวม	4.16	.56	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่าเหตุจูงใจรวมด้านการยอมรับในสังคม ในการเลือกเรียน
วิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาศาสนาบันเทคโนโลยีราชมงคล เป็นเหตุจูงใจในการ
เลือกเรียนมาก ($\bar{X} = 4.16$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน
มากที่สุด ($\bar{X} = 4.47$) ส่วนข้ออื่นอยู่ในระดับเหตุจูงใจมาก ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ เป็นที่
ต้องการของตลาดแรงงาน ($\bar{X} = 4.47$) ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ เป็นวิชาชีพที่อาจทำให้
มีชื่อเสียง ($\bar{X} = 3.67$)

ตาราง 7 ระดับของเหตุจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

เหตุจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	$\bar{X}$	S	เกณฑ์
34. บิดา มารดา หรือผู้ปกครองต้องการให้เรียน	2.98	1.28	ปานกลาง
35. ได้รับคำแนะนำจาก ครู - อาจารย์	2.62	1.12	ปานกลาง
36. เลือกเพราะความนิยมชมชอบและประทับใจบุคคลที่ประกอบอาชีพนี้	2.97	1.24	ปานกลาง
37. เลือกตามญาติพี่น้อง	1.91	1.07	น้อย
38. เลือกตามเพื่อนที่อยู่กลุ่มเดียวกัน	2.00	1.17	น้อย
39. บิดา มารดา หรือญาติพี่น้องประกอบอาชีพนี้อยู่แล้ว	1.76	1.11	น้อย
40. ผู้ประสบความสำเร็จในวิชาชีพเป็นผู้แนะนำให้มาเรียน	2.01	1.22	น้อย
รวม	2.32	.77	น้อย

จากตาราง 7 แสดงว่าเหตุจูงใจรวมด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เป็นเหตุจูงใจในการเลือกเรียนน้อย ($\bar{X} = 2.32$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า บิดา มารดา หรือผู้ปกครองต้องการให้เรียน ได้รับคำแนะนำจากครู - อาจารย์เลือกเพราะความนิยมชมชอบและประทับใจบุคคลที่ประกอบอาชีพนี้ อยู่ในระดับเหตุจูงใจปานกลาง ส่วนข้ออื่นอยู่ในระดับเหตุจูงใจน้อย ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองต้องการให้เรียน ($\bar{X} = 2.98$) ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ บิดา มารดา หรือญาติพี่น้องประกอบอาชีพนี้อยู่แล้ว ($\bar{X} = 1.76$)

ตาราง 8 ระดับของเหตุผลใจรายด้านในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของ
นักศึกษาศาสนาเทคโนโลยีราชมงคล

เหตุผลใจ	$\bar{X}$	S	เกณฑ์	อันดับ
ด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพ	3.52	.50	มาก	3
ด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ	4.24	.49	มาก	1
ด้านการยอมรับในสังคม	4.16	.56	มาก	2
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	2.32	.77	น้อย	4
รวม	3.56	.42	มาก	

จากตาราง 8 แสดงว่าเหตุผลใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาศาสนาเทคโนโลยีราชมงคลโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องเพียงด้านเดียวเท่านั้นที่เป็นเหตุผลใจน้อย ($\bar{X} = 2.32$) ส่วนด้านอื่น ๆ อีก 3 ด้านเป็นเหตุผลใจระดับมากคือ ด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ ($\bar{X} = 4.24$) ด้านการยอมรับในสังคม ($\bar{X} = 4.16$) และด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพ ($\bar{X} = 3.52$) ตามลำดับ เมื่อจัดอันดับความสำคัญของเหตุผลใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาศาสนาเทคโนโลยีราชมงคล จะได้เหตุผลใจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ เหตุผลใจด้านการยอมรับในสังคม ด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพ และเหตุผลใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นอันดับสุดท้าย

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบเหตุผลใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาศาสนาเทคโนโลยีราชมงคลจำแนกตามสถาบันที่จบการศึกษาในระดับ ปวช. หรือ ม.6 ดังแสดงในตาราง 9-13

ตาราง 9 เปรียบเทียบเหตุผลใจด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพ ในการเลือกเรียน
วิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามสังกัด
สถาบันที่จบการศึกษาในระดับ ปวช. หรือ ม.6

เหตุผลใจด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพ	รัฐบาล		เอกชน		t
	$\bar{X}$	SD.	$\bar{X}$	SD.	
1.มีความรักและสนใจในวิชาคอมพิวเตอร์มาก่อน	3.99	.89	4.04	.43	-.43
2.มีความถนัดในวิชาคอมพิวเตอร์เป็นพิเศษ	2.87	.94	2.79	.82	.79
3.มีความถนัดในวิชาธุรกิจเป็นพิเศษ	3.08	.90	3.03	.87	.49
4.สามารถเรียนได้ดีกว่าการเรียนวิชาเอกอื่น	3.17	.94	3.25	.83	-.72
5.สามารถนำวิชาที่เรียนไปประยุกต์ใช้ได้	4.00	.83	3.77	.91	2.11*
6.สามารถนำไปเป็นวิชาพื้นฐานในการศึกษา ความรู้อื่น ๆ ได้	3.81	.89	3.66	.97	1.26
7.เรียนโดยใช้เหตุผลและหลักเกณฑ์มากกว่า ความจำ	3.62	.91	3.57	1.04	.39
8.เป็นวิชาที่ช่วยเสริมสร้างควมมีเหตุผล	3.71	.95	3.66	.95	.40
9.ช่วยฝึกความคิดอย่างมีขั้นตอนและเป็นระบบ	4.15	.88	4.13	.91	.20
10.เป็นวิชาที่สามารถทำคะแนนในหมวดวิชานี้ ได้สูง	3.00	.89	3.00	.88	.00
รวม	3.54	.51	3.49	.48	.84

* p < .05

จากตาราง 9 แสดงว่านักศึกษาที่จบการศึกษาในระดับ ปวช. หรือ ม.6 สังกัดรัฐบาล และเอกชนมีเหตุจูงใจในเรื่องเกี่ยวกับ สามารถนำวิชาที่เรียน ไปประยุกต์ใช้ได้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนข้ออื่นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า นักศึกษาที่จบจากสังกัดรัฐบาลและเอกชน มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชา เอกคอมพิวเตอรืธุรกิจ ด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 10 เปรียบเทียบเหตุจูงใจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ ในการเลือกเรียน วิชาเอกคอมพิวเตอรืธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามสังกัด สถาบันที่จบการศึกษาในระดับปวช. หรือ ม.6

เหตุจูงใจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ	รัฐบาล		เอกชน		t
	$\bar{X}$	SD.	$\bar{X}$	SD.	
11.สามารถหางานทำได้ง่าย	4.58	.66	4.38	.71	2.36 *
12.สามารถใช้ความรู้และประสบการณ์ต่อการประกอบอาชีพได้ดี	4.46	.70	4.20	.80	2.19 *
13.องค์การธุรกิจให้ความสำคัญกับวิชาชีพนี้	4.55	.67	4.50	.61	.64
14.มีอำนาจต่อรองกับองค์การธุรกิจได้มาก	4.17	.84	4.05	.94	1.10
15.ความต้องการในองค์การ หน่วยงานต่าง ๆ มีแนวโน้มสูงขึ้น	4.54	.68	4.52	.69	.29
16.สามารถนำความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ไปประยุกต์กับงานอื่นๆได้	4.39	.68	4.06	.84	3.60 *
17.การทำงานมีโอกาสได้ค่าแรงสูง	4.58	.62	4.38	.84	2.26 *
18.สามารถหารายได้เพิ่มนอกจากงานประจำ	4.37	.77	4.20	.85	1.64
19.เป็นวิชาชีพที่มีความก้าวหน้าในการทำงาน	4.41	.69	4.38	.80	.36

ตาราง 10 (ต่อ)

เหตุจูงใจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ	รัฐบาล		เอกชน		t
	$\bar{X}$	SD.	$\bar{X}$	SD.	
20. เป็นวิชาชีพที่มีความจำเป็นต่อหน่วยงาน					
ทั้งปัจจุบันและอนาคต	4.59	.69	4.61	.60	-.24
21. ต้องการเป็นนักวิเคราะห์ระบบ	3.43	.99	3.39	1.09	.30
22. ต้องการเป็นนักเขียนโปรแกรมประยุกต์	3.69	.97	3.58	1.04	.89
23. เป็นวิชาชีพที่ได้ทำงานในระดับปฏิบัติการ					
ชั้นกลางและชั้นสูง	3.97	.89	3.79	.91	1.60
รวม	4.29	.47	4.16	.50	2.14 *

* $p < .05$

จากตาราง 10 แสดงว่านักศึกษาที่จบการศึกษาในระดับ ปวช. หรือ ม.6 สังกัด รัฐบาลและเอกชนมีเหตุจูงใจในเรื่องสามารถหางานทำได้ง่าย สามารถใช้ความรู้และ ประสบการณ์ต่อการประกอบอาชีพได้ดีสามารถนำความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ไปประยุกต์กับงาน อื่น ๆ ได้ การทำงานมีโอกาสได้ค่าแรงสูง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนข้ออื่นแตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า นักศึกษาที่จบจากสังกัดรัฐบาลและเอกชนมีเหตุจูงใจ ในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 11 เปรียบเทียบเหตุผลใจด้านการยอมรับในสังคมในการเลือกเรียนวิชาเอก
คอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามสังกัดสถาบันที่จบ
การศึกษาในระดับ ปวช. หรือ ม.6

เหตุผลใจด้านการยอมรับในสังคม	รัฐบาล		เอกชน		t
	$\bar{X}$	SD.	$\bar{X}$	SD.	
24.สามารถเรียนต่อได้ในระดับที่สูงขึ้น	4.21	.75	4.13	.82	.86
25.เป็นวิชาชีพที่ได้รับการยกย่องจากสังคม	3.93	.94	4.23	.81	-2.86 *
26.เป็นวิชาชีพที่อาจทำให้มีชื่อเสียง	3.64	.99	3.72	.99	-.62
27.เป็นวิชาชีพที่ทันต่อเหตุการณ์ในสังคม	4.31	.88	4.37	.79	-.55
28.เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน	4.47	.72	4.46	.74	.12
29.สังคมให้การยอมรับบุคคลที่มีความรู้					
ทางคอมพิวเตอร์มาก	4.17	.85	4.34	.81	-1.70
30.เป็นวิชาชีพที่ต้องมีความรับผิดชอบสูง	4.03	.83	4.26	.82	-2.24 *
31.เป็นวิชาชีพที่ได้รับความไว้วางใจจากองค์กร	3.84	.85	3.94	.87	-.96
32.เป็นวิชาชีพที่ต้องใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	4.38	.82	4.32	.87	.59
33.เป็นวิชาชีพที่ท้าทายความสามารถ	4.37	.76	4.22	.92	1.46
รวม	4.14	.57	4.20	.53	-.94

* $p < .05$

จากตาราง 11 แสดงว่านักศึกษาที่จบการศึกษาในระดับ ปวช. หรือ ม.6 สังกัด รัฐบาลและ เอกชนมีเหตุจูงใจในเรื่องเกี่ยวกับเป็นวิชาชีพที่ได้รับการยกย่องจากสังคม เป็น วิชาชีพที่ต้องมีความรับผิดชอบสูงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนข้ออื่น แตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า นักศึกษาที่จบจากสังกัดรัฐบาลและ เอกชนมีเหตุจูงใจ ในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ด้านการยอมรับในสังคมแตกต่างกันอย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 12 เปรียบเทียบเหตุผลใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องในการเลือกเรียนวิชาเอก
คอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาศาสน์เทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามสังกัดสถาบันที่จบ
การศึกษาในระดับ ปวช. หรือ ม.6

เหตุผลใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	รัฐบาล		เอกชน		t
	$\bar{X}$	SD.	$\bar{X}$	SD.	
34.บิดา มารดา หรือผู้ปกครองต้องการให้เรียน	2.99	1.28	2.97	1.28	.12
35.ได้รับคำแนะนำจาก ครู – อาจารย์	2.65	1.11	2.57	1.14	.57
36.เลือกเพราะนิยมชมชอบและประทับใจบุคคล ที่ประกอบอาชีพนี้	2.94	1.20	3.03	1.32	-.59
37.เลือกตามญาติพี่น้อง	1.89	1.07	1.95	1.07	-.45
38.เลือกตามเพื่อนที่อยู่กลุ่มเดียวกัน	1.99	1.19	2.02	1.13	-.18
39.บิดามารดา หรือญาติพี่น้องประกอบ อาชีพนี้อยู่แล้ว	1.69	1.04	1.89	1.23	-1.38
40.ผู้ประสบความสำเร็จในวิชาชีพเป็นผู้แนะนำ ให้มาเรียน	1.91	1.20	2.20	1.26	-1.89
รวม	2.29	.73	2.38	.84	-.81

จากตาราง 12 แสดงว่านักศึกษาที่จบการศึกษาในระดับ ปวช. หรือ ม.6 สังกัด
รัฐบาลและเอกชนมีเหตุผลใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจแตกต่างกันอย่าง
ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า นักศึกษาที่จบจากสังกัดรัฐบาลและ เอกชนมีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 13 เปรียบเทียบเหตุจูงใจรายด้าน ในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของนักศึกษสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามสังกัดสถาบันที่จบการศึกษาในระดับ ปวช. หรือ ม.6

เหตุจูงใจ	รัฐบาล		เอกชน		t
	$\bar{X}$	SD.	$\bar{X}$	SD.	
ด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพ	3.54	.51	3.49	.48	.84
ด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ	4.29	.47	4.16	.50	2.14 *
ด้านการยอมรับในสังคม	4.14	.57	4.20	.53	-.94
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	2.29	.73	2.38	.84	-.81
รวม	3.56	.42	3.56	.43	.17

* $p < .05$

จากตาราง 13 แสดงว่านักศึกษาที่จบการศึกษาในระดับ ปวช. หรือ ม.6 สังกัด รัฐบาลและ เอกชนมีเหตุจูงใจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านความความสนใจในวิชาชีพ ด้านการยอมรับในสังคม และ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า นักศึกษาที่จบจากสังกัดรัฐบาลและ เอกชนมีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาที่จบจากสังกัดรัฐบาลและ เอกชนมีเหตุจูงใจโดยส่วนรวม ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 14 วิเคราะห์ความแปรปรวนของเหตุจูงใจด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของนักศึกษาศาสนาแม่เทคโนโลยีราชวมงคล จำแนกตามประสบการณ์เดิมด้านคอมพิวเตอร์

แหล่งของความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	5.6228	1.8743	7.9693 *
ภายในกลุ่ม	287	67.4983	.2352	
รวม	290	73.1211		

* p < .05

จากตาราง 14 แสดงว่านักศึกษาศาสนาแม่เทคโนโลยีราชวมงคลที่มีประสบการณ์เดิมด้านคอมพิวเตอร์ต่างกัน มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ นักศึกษาที่เรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้จากห้องเรียน เรียนรู้จากสถาบันอื่น และ ไม่เคยเรียน มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพแตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่จึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธีของนิวแมน-คูเอลส์(Newman Kuels) ดังแสดงในตาราง 15

ตาราง 15 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพ
ในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาศาสนาเทคโนโลยีราชมงคล
จำแนกตามประสบการณ์เดิมด้านคอมพิวเตอร์

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	4 ไม่เคย เรียน	2 เรียนรู้จาก ห้องเรียน	1 เรียนรู้ ด้วยตนเอง	3 เรียนรู้จาก สถาบันอื่น
-		3.1889	3.5005	3.6571	3.7400
4 ไม่เคยเรียน	3.1889	-	0.3116*	0.4682*	0.5511*
2 เรียนรู้จากห้องเรียน	3.5005	-	-	0.1566	0.2395*
1 เรียนรู้ด้วยตนเอง	3.6571	-	-	-	0.0829
3 เรียนรู้จากสถาบันอื่น	3.7400	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาศาสนาเทคโนโลยีราชมงคล ที่มีประสบการณ์เดิมด้านคอมพิวเตอร์จากการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้จากห้องเรียน เรียนรู้จากสถาบันอื่นกับไม่เคยเรียน และนักศึกษาที่มีประสบการณ์เดิมด้านคอมพิวเตอร์ จากการเรียนรู้จากสถาบันอื่นกับเรียนรู้จากห้องเรียนมีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือนักศึกษาที่เรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้จากห้องเรียน เรียนรู้จากสถาบันอื่น มีเหตุจูงใจด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพสูงกว่านักศึกษาที่ไม่เคยเรียน และนักศึกษาที่เรียนรู้จากสถาบันอื่นมีเหตุจูงใจด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพสูงกว่านักศึกษาที่เรียนรู้จากห้องเรียน ส่วนนักศึกษาที่เรียนรู้จากสถาบันอื่นกับเรียนรู้ด้วยตนเองและนักศึกษาที่เรียนรู้ด้วยตนเองกับเรียนรู้จากห้องเรียนมีเหตุจูงใจด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพไม่แตกต่างกัน

ตาราง 16 วิเคราะห์ความแปรปรวนของเหตุจูงใจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ
ในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
จำแนกตามประสบการณ์เดิมด้านคอมพิวเตอร์

แหล่งของความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	1.6502	.5501	2.3631
ภายในกลุ่ม	287	66.8034	.2328	
รวม	290	68.4535		

จากตาราง 16 แสดงว่านักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลที่มีประสบการณ์เดิมด้านคอมพิวเตอร์ต่างกันมีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาที่เรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้จากห้องเรียน เรียนรู้จากสถาบันอื่นและไม่เคยเรียน มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพไม่แตกต่างกัน

ตาราง 17 วิเคราะห์ความแปรปรวนของเหตุจูงใจด้านการยอมรับในสังคม ในการเลือก
เรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตาม
ประสบการณ์เดิมด้านคอมพิวเตอร์

แหล่งของความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	1.3506	.4502	1.4459
ภายในกลุ่ม	287	89.3610	.3114	
รวม	290	90.7116		

จากตาราง 17 แสดงว่านักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลที่มีประสบการณ์เดิม
ด้านคอมพิวเตอร์ต่างกัน มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจด้านการ
ยอมรับในสังคมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาที่เรียนรู้ด้วยตนเอง
เรียนรู้จากห้องเรียน เรียนรู้จากสถาบันอื่น และไม่เคยเรียน มีเหตุจูงใจในการเลือก
เรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจด้านการยอมรับในสังคมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 18 วิเคราะห์ความแปรปรวนของเหตุจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องในการเลือกเรียน
วิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามประสบการณ์
เดิมด้านคอมพิวเตอร์

แหล่งของความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	.2436	.0812	.1351
ภายในกลุ่ม	287	172.5252	.6011	
รวม	290	172.7688		

จากตาราง 18 แสดงว่านักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลที่มีประสบการณ์เดิมด้านคอมพิวเตอร์ต่างกัน มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาที่เรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้จากห้องเรียน เรียนรู้จากสถาบันอื่น และไม่เคยเรียน มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องไม่แตกต่างกัน

ตาราง 19 วิเคราะห์ความแปรปรวนของเหตุจูงใจโดยส่วนรวม ในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาศาสน์เทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามประสบการณ์เดิมด้านคอมพิวเตอร์

แหล่งของความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	1.0131	.3377	1.9240
ภายในกลุ่ม	287	50.3728	.1755	
รวม	290	51.3858		

จากตาราง 19 แสดงว่านักศึกษาศาสน์เทคโนโลยีราชมงคลที่มีประสบการณ์เดิมด้านคอมพิวเตอร์ต่างกันมีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาที่เรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้จากห้องเรียน เรียนรู้จากสถาบันอื่น และไม่เคยเรียน มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 20 วิเคราะห์ความแปรปรวนของเหตุจูงใจด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพ
ในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
จำแนกตามอาชีพของบิดา

แหล่งของความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	2.0925	.4185	1.6842
ภายในกลุ่ม	284	70.5692	.2485	
รวม	289	72.6617		

จากตาราง 20 แสดงว่านักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลที่อาชีพของบิดาต่างกัน
มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพ
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาที่บิดามีอาชีพรับราชการ พนักงาน
รัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างบริษัทเอกชน ค้าขาย/อาชีพอิสระ เกษตรกร และอื่น ๆ มีเหตุจูงใจใน
การเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพไม่แตกต่างกัน

ตาราง 21 วิเคราะห์ความแปรปรวนของเหตุจูงใจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ
ในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
จำแนกตามอาชีพของบิดา

แหล่งของความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	1.2984	.2597	1.1031
ภายในกลุ่ม	284	66.8518	.2354	
รวม	289	68.1502		

จากตาราง 21 แสดงว่านักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลที่อาชีพของบิดาต่างกัน มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาที่บิดา มีอาชีพรับราชการ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างบริษัทเอกชน ค้าขาย/อาชีพอิสระ เกษตรกร และอื่น ๆ มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพไม่แตกต่างกัน

ตาราง 22 วิเคราะห์ความแปรปรวนของเหตุจูงใจด้านการยอมรับในสังคม ในการเลือก
เรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตาม
อาชีพของบิดา

แหล่งของความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	1.2806	.2561	.8136
ภายในกลุ่ม	284	89.4062	.3148	
รวม	289	90.6868		

จากตาราง 22 แสดงว่านักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลที่อาชีพของบิดาต่างกัน มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจด้านการยอมรับในสังคมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาที่บิดามีอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างบริษัท เอกชน ค้าขาย/อาชีพอิสระ เกษตรกรและอื่น ๆ มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจด้านการยอมรับในสังคมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 23 วิเคราะห์ความแปรปรวนของเหตุจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องในการเลือกเรียน
วิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาศาสน์เทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามอาชีพของ
บิดา

แหล่งของความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	2.8555	.5711	.9645
ภายในกลุ่ม	284	168.1582	.5921	
รวม	289	171.0137		

จากตาราง 23 แสดงว่านักศึกษาศาสน์เทคโนโลยีราชมงคลที่อาชีพของบิดาต่างกัน
มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันอย่าง
ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาที่บิดามีอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้าง
บริษัทเอกชน ค้าขาย/อาชีพอิสระ เกษตรกรและอื่น ๆ มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอก
คอมพิวเตอร์ธุรกิจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 24 วิเคราะห์ความแปรปรวนของเหตุจูงใจโดยส่วนรวม ในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาศาสน์เทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามอาชีพของบิดา

แหล่งของความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	1.5410	.3082	1.7601
ภายในกลุ่ม	284	49.7300	.1751	
รวม	289	51.2710		

จากตาราง 24 แสดงว่านักศึกษาศาสน์เทคโนโลยีราชมงคลที่อาชีพของบิดาต่างกัน มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาที่บิดามีอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างบริษัท เอกชน ค้าขาย/อาชีพอิสระ เกษตรกรและอื่น ๆ มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 25 วิเคราะห์ความแปรปรวนของเหตุจูงใจด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามอาชีพของมารดา

แหล่งของความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	.7293	.1459	.5742
ภายในกลุ่ม	285	72.3918	.2540	
รวม	290	73.1211		

จากตาราง 25 แสดงว่านักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลที่อาชีพของมารดาต่างกัน มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาที่มารดามีอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างบริษัทเอกชน ค้าขาย/อาชีพอิสระ เกษตรกรและอื่น ๆ มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพไม่แตกต่างกัน

ตาราง 26 วิเคราะห์ความแปรปรวนของเหตุจูงใจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ
ในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาศาสน์เทคโนโลยีราชมงคล
จำแนกตามอาชีพของมารดา

แหล่งของความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	.7701	.1540	.6485
ภายในกลุ่ม	285	67.6835	.2375	
รวม	290	68.4535		

จากตาราง 26 แสดงว่านักศึกษาศาสน์เทคโนโลยีราชมงคลที่อาชีพของมารดาต่างกัน มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาที่มารดามีอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างบริษัทเอกชน ค้าขาย/อาชีพอิสระ เกษตรกรและอื่น ๆ มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพไม่แตกต่างกัน

ตาราง 27 วิเคราะห์ความแปรปรวนของเหตุจูงใจด้านการยอมรับในสังคม ในการเลือก
เรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตาม
อาชีพของมารดา

แหล่งของความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F
ภายในกลุ่ม	285	89.8210	.3152	
รวม	290	90.7116		

จากตาราง 27 แสดงว่านักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลที่อาชีพของมารดา
ต่างกัน มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจด้านการยอมรับในสังคม
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาที่มารดามีอาชีพรับราชการ พนักงาน
รัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างบริษัทเอกชน ค้าขาย/อาชีพอิสระ เกษตรกรและอื่น ๆ มีเหตุจูงใจ
ในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจด้านการยอมรับในสังคมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 28 วิเคราะห์ความแปรปรวนของเหตุจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในการเลือกเรียน
วิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาศาสน์เทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามอาชีพของ
มารดา

แหล่งของความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	1.9741	.3948	.6588
ภายในกลุ่ม	285	170.7947	.5993	
รวม	290	172.7688		

จากตาราง 28 แสดงว่านักศึกษาศาสน์เทคโนโลยีราชมงคลที่อาชีพของมารดา
ต่างกัน มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกัน
กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาที่มารดามีอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
ลูกจ้างบริษัทเอกชน ค้าขาย/อาชีพอิสระ เกษตรกรและอื่น ๆ มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียน
วิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 29 วิเคราะห์ความแปรปรวนของเหตุจูงใจโดยส่วนรวม ในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาศาสน์เทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามอาชีพของมารดา

แหล่งของความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	.4100	.0820	.4585
ภายในกลุ่ม	285	50.9758	.1789	
รวม	290	51.3858		

จากตาราง 29 แสดงว่านักศึกษาศาสน์เทคโนโลยีราชมงคลที่อาชีพของมารดาต่างกัน มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาที่มารดามีอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างบริษัทเอกชน ค้าขาย/อาชีพอิสระ เกษตรกรและอื่น ๆ มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 30 วิเคราะห์ความแปรปรวนของเหตุจูงใจด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม

แหล่งของความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	1.0439	.5220	2.0857
ภายในกลุ่ม	288	72.0772	.2503	
รวม	290	73.1211		

จากตาราง 30 แสดงว่านักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลที่มีภูมิลำเนาเดิมต่างกัน มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่กรุงเทพฯ ต่างจังหวัดและปริมณฑล มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพไม่แตกต่างกัน

ตาราง 31 วิเคราะห์ความแปรปรวนของเหตุจูงใจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ
ในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม

แหล่งของความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	.6864	.3432	1.4584
ภายในกลุ่ม	288	67.7672	.2353	
รวม	290	68.4535		

จากตาราง 31 แสดงว่านักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลที่มีภูมิลำเนาเดิมต่างกัน มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่กรุงเทพฯ ต่างจังหวัดและปริมณฑล มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพไม่แตกต่างกัน

ตาราง 32 วิเคราะห์ความแปรปรวนของเหตุจูงใจด้านการยอมรับในสังคม ในการเลือก
เรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตาม
ภูมิลำเนาเดิม

แหล่งของความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	1.7285	.8642	2.7971
ภายในกลุ่ม	288	88.9832	.3090	
รวม	290	90.7116		

จากตาราง 32 แสดงว่านักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลที่มีภูมิลำเนาเดิม
ต่างกัน มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจด้านการยอมรับในสังคม
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่กรุงเทพฯ ต่าง
จังหวัดและปริมณฑล มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจด้านการยอมรับ
ในสังคมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 33 วิเคราะห์ความแปรปรวนของเหตุจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในการเลือกเรียน
วิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาศาสน์เทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม

แหล่งของความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	2.3770	1.1885	2.0088
ภายในกลุ่ม	288	170.3918	.5916	
รวม	290	172.7688		

จากตาราง 33 แสดงว่านักศึกษาศาสน์เทคโนโลยีราชมงคลที่มีภูมิลำเนาเดิมต่างกัน มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพฯ ต่างจังหวัดและบริเวณพล มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 34 วิเคราะห์ความแปรปรวนของเหตุจูงใจโดยส่วนรวม ในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาศาสน์เทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม

แหล่งของความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	1.1905	.5952	3.4152
ภายในกลุ่ม	288	50.1954	.1743	
รวม	290	51.3858		

จากตาราง 34 แสดงว่านักศึกษาศาสน์เทคโนโลยีราชมงคลที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่กรุงเทพฯ ต่างจังหวัดและปริมณฑล มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับของเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพ ด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ ด้านการยอมรับในสังคม และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับของเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร เมื่อจำแนกตามสถาบันที่จบการศึกษาในระดับ ปวช. หรือ ม.6 ประสบการณ์เดิมด้านคอมพิวเตอร์ อาชีพของบิดามารดา และภูมิสำเนาเดิมของนักศึกษา

วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ นักศึกษาที่เลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี ชั้นปีที่ 1 - 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 291 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามอัตราส่วนของวิทยาเขต 5 แห่ง คือ วิทยาเขตพิษณุโลกการพระนคร วิทยาเขตจรัลพงษ์ภูวนารถ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ วิทยาเขตบพิตรพิมุขมหาเมฆ และ วิทยาเขตบพิตรพิมุขจักรวรรดิ
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล รวม 4

ด้าน คือ ด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพ ด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ ด้านการยอมรับในสังคม และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำนวน 40 ข้อ โดยมีค่าความเชื่อมั่น 0.91

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ทั้งรายข้อ และรายด้านแล้ว นำค่าเฉลี่ยมาประเมิน โดยใช้เกณฑ์พิจารณาเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.50 – 5.00	เป็นเหตุจูงใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.50 – 4.49	เป็นเหตุจูงใจมาก
ค่าเฉลี่ย	2.50 – 3.49	เป็นเหตุจูงใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50 – 2.49	เป็นเหตุจูงใจน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.49	เป็นเหตุจูงใจน้อยที่สุด

2. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลตามตัวแปรต่าง ๆ ที่มีต่อการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ทั้ง 4 ด้าน และรวมทุกด้าน โดยใช้ $t - test$ และ $F - test$

3. รวบรวมข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจจากแบบสอบถามปลายเปิด

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล สรุปผลได้ดังนี้

1. นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีเหตุจูงใจโดยรวมในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) โดยมีเหตุจูงใจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ เป็นเหตุจูงใจสูงสุด รองลงมาคือ เหตุจูงใจด้านการยอมรับในสังคม ด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพ และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องตามลำดับ เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้าน ปรากฏผลดังนี้

1.1 เหตุจูงใจด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพ พบว่านักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลมีเหตุจูงใจโดยรวมในการเลือกเรียนมาก ($\bar{X} = 3.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นเหตุจูงใจคือ ช่วยฝึกความคิดอย่างมีขั้นตอนและเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.14$) ข้อที่เป็นจูงใจต่ำสุด คือ มีความถนัดในวิชาคอมพิวเตอร์เป็นพิเศษ ($\bar{X} = 2.85$)

1.2 เหตุจูงใจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ พบว่านักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลมีเหตุจูงใจโดยรวมในการเลือกเรียนมาก ($\bar{X} = 4.24$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่เป็นเหตุจูงใจสูงสุด คือ เป็นวิชาชีพที่มีความจำเป็นต่อหน่วยงานทั้งปัจจุบันและอนาคต ($\bar{X} = 4.60$) ข้อที่เป็นเหตุจูงใจต่ำสุด คือ ต้องการเป็นนักวิเคราะห์ระบบ ($\bar{X} = 3.42$)

1.3 เหตุจูงใจด้านการยอมรับในสังคมพบว่านักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลมีเหตุจูงใจโดยรวมในการเลือกเรียนมาก ($\bar{X} = 4.16$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่เป็นเหตุจูงใจสูงสุดคือ เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน ($\bar{X} = 4.47$) ข้อที่เป็นเหตุจูงใจต่ำสุด คือ เป็นวิชาที่อาจทำให้มีชื่อเสียง ($\bar{X} = 3.67$)

1.4 เหตุจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง พบว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลมีเหตุจูงใจโดยรวมในการเลือกเรียนน้อย ($\bar{X} = 2.32$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่เป็นเหตุจูงใจสูงสุด คือ บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ต้องการให้เรียน ($\bar{X} = 2.98$) ข้อที่เป็นเหตุจูงใจต่ำสุดคือ บิดา มารดา หรือญาติพี่น้องประกอบอาชีพอยู่แล้ว ($\bar{X} = 1.76$)

2. ผลการเปรียบเทียบเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ที่จบจากสถาบันการศึกษาในระดับ ปวช. หรือ ม.6 โดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณารายด้าน ปรากฏผลดังนี้

2.1 เหตุจูงใจด้านความถนัด ความสนใจในวิชาชีพ พบว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลมีเหตุจูงใจโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ สามารถนำวิชาที่เรียนไปประยุกต์ใช้ได้

2.2 เหตุจูงใจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ พบว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลมีเหตุจูงใจโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่

สามารถหางานทำได้ง่าย สามารถใช้ความรู้และประสบการณ์ต่อการประกอบอาชีพได้ดี สามารถนำความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ไปประยุกต์กับงานอื่น ๆ ได้ การทำงานมีโอกาสได้ค่าแรงสูง

2.3 เหตุสนใจด้านการยอมรับในสังคม พบว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลมีเหตุสนใจโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ เป็นวิชาที่ได้รับการยกย่องจากสังคม เป็นวิชาชีพที่ต้องมีความรับผิดชอบสูง

2.4 เหตุสนใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง พบว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลมีเหตุสนใจโดยรวมและเหตุสนใจรายข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ผลการเปรียบเทียบเหตุสนใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลที่มีประสบการณ์เดิมด้านคอมพิวเตอร์จากการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้จากห้องเรียน เรียนรู้จากสถาบันอื่น และไม่เคยเรียน พบว่ามีเหตุสนใจโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ เหตุสนใจด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพ เมื่อตรวจสอบเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาที่เรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้จากห้องเรียน เรียนรู้จากสถาบันอื่น มีเหตุสนใจด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพสูงกว่านักศึกษาที่ไม่เคยเรียน และนักศึกษาที่เรียนรู้จากสถาบันอื่น มีเหตุสนใจด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพสูงกว่านักศึกษาที่เรียนรู้จากห้องเรียน ส่วนกลุ่มอื่น ๆ มีเหตุสนใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจไม่แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบเหตุสนใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลที่บิดามีอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างบริษัทเอกชน ค่าขาย/อาชีพอิสระ เกษตรกรและอื่น ๆ มีเหตุสนใจโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. ผลการเปรียบเทียบเหตุสนใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลที่มารดา มีอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างบริษัทเอกชน ค่าขาย/อาชีพอิสระ เกษตรกรและอื่น ๆ มีเหตุสนใจโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

6. ผลการเปรียบเทียบเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่กรุงเทพฯ ต่างจังหวัด และปริมณฑล มีเหตุจูงใจโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

7. นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน 25 คน ได้ตอบคำถามในแบบสอบถาม ปลายเปิดให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คือ รักและชอบวิทยาการใหม่ ๆ ในอนาคตคอมพิวเตอร์จะเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมาก เป็นวิชาที่ใช้การ วิเคราะห์จากเหตุผล เป็นการพัฒนาบุคลากร ชอบในความทันสมัยและคอมพิวเตอร์สามารถทำ อะไรได้หลายอย่าง

อภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1. นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอก คอมพิวเตอร์ธุรกิจ ด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการยอมรับ ในสังคม ด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพและด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับ ทั้งนี้อาจ เป็นเพราะว่า นักศึกษาต้องการที่จะประกอบอาชีพที่สามารถสนองความต้องการของตนเองได้ และเป็นอาชีพที่มีความก้าวหน้าเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ที่ Maslow (1970 : 80) ได้อธิบายไว้ว่า มนุษย์ทุกคนต้องการความมั่นคงและปลอดภัยในการ ดำรงชีวิตพร้อมกันมีความมั่นคงในอาชีพหน้าที่การงานและฐานะทางเศรษฐกิจที่ดี และ Hoppock (1976 : 92) ได้กล่าวถึง หลักของการเลือกอาชีพไว้ว่า ความพึงพอใจในงานขึ้นอยู่กับขอบ เขตของงานที่สามารถสนองความต้องการของบุคคลได้ในขณะนั้น หรือมีแนวโน้มที่จะสนองความ ต้องการของบุคคลได้ในอนาคต ซึ่งตรงกับผลงานวิจัยของ เพอร์โรน (Perrone. 1965 : 254-257) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการเลือกอาชีพมากที่สุดคือ รายได้ที่ต้องการได้รับ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ เจลิเมเฟ่า อาละเนนซ์ (2520 : 67) ที่ได้ศึกษา แรงจูงใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายต่อการเลือกเรียนสายอาชีพเฉพาะโรงเรียนใน กรุงเทพมหานครที่เคยใช้หลักสูตรมัธยมแบบประสมพบว่า ลักษณะงานและความก้าวหน้า เป็น แรงจูงใจสูงสุด รองลงมาได้แก่ เกียรติยศ ชื่อเสียง ความสนใจและเหตุผลส่วนตัว

นอกจากนี้ คิริชัย พงษ์วิชัยและวัชรารักษ์ สุริยาภวัฒน์ (2526 : 44) ได้กล่าวไว้ว่า เหตุจูงใจที่ทำให้เลือกคณะบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมากที่สุดคือ คาดว่าเมื่อเรียนจบแล้วหางานได้ง่ายและพบว่า การที่เลือกคณะบัญชีตามเพื่อน เป็นเหตุจูงใจน้อยที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับระวีวรรณ ภักธปริชา (2524 : 117) พบว่า แรงจูงใจด้านอิทธิพลของบุคคลแวดล้อม ซึ่งได้แก่ บิดา มารดา เพื่อนและอิทธิพลจากทุนการศึกษาต่อต่างประเทศ ไม่มีผลต่อการเลือกวิชาภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาเอก ของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคทั้ง 9 แห่ง ดังนั้น นักศึกษาที่เลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีเหตุจูงใจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพสูง จึงเป็นความมั่นใจของนักศึกษาที่มีต่อวิชาชีพของตน จะเห็นได้ว่าผู้ที่เลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ได้มีความเข้าใจและมั่นใจต่ออาชีพของตน อันจะส่งผลให้มีความพยายาม และตั้งใจในการเรียนมากขึ้น

2. ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ที่จบการศึกษาในระดับ ปวช. หรือ ม.6 สังกัดรัฐบาลและเอกชนพบว่า นักศึกษาที่จบการศึกษาในระดับ ปวช. หรือ ม.6 สังกัดรัฐบาล มีเหตุจูงใจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพสูงกว่านักศึกษาที่จบการศึกษาในระดับ ปวช. หรือ ม.6 สังกัดเอกชน อาจเป็นเพราะว่า สถาบันสังกัดรัฐบาลเป็นที่นิยมและได้รับความไว้วางใจจากคนส่วนใหญ่ การเข้าไปเรียนจะต้องมีการสอบแข่งขันกันในระดับหนึ่งและ เป็นกลุ่มที่มีความตั้งใจที่จะเรียนมากกว่า ซึ่งในปัจจุบัน โอกาสของความเสมอภาคทางการศึกษาในระดับสูงมีน้อยลง ผู้มีสิทธิ์ที่จะ ได้รับโอกาสทางการศึกษาในสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงของรัฐ จึงเป็นผู้ที่มีความสามารถเหนือกว่าคนอื่น (สำนักนายกรัฐมนตรี. 2533 : 136) เพราะถ้าสอบเข้าเรียนที่สถาบันของรัฐบาลไม่ได้ ก็อาจจะต้องเข้าไปศึกษาในโรงเรียนเอกชน ซึ่งนักศึกษาที่จบจากสังกัดเอกชนนี้ อาจจะเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจเพราะ ไม่สามารถสอบเข้าเรียนในสถาบันอื่นได้

ส่วนเหตุจูงใจในด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพ ด้านการยอมรับในสังคม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และเหตุจูงใจโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน อาจจะเป็นเพราะ ปัจจุบันสังคมสารสนเทศ ทุกคนมีโอกาสได้รับข้อมูลข่าวสารเท่าเทียมกัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นเหตุจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นสภาวะของบุคคลที่ได้รับการกระตุ้นจากภายนอก ทำให้มองเห็นจุดหมายและนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมของบุคคลโดยทั่ว ๆ ไป (ดวงเดือน พันธุมนาวิน.

2518 : 18 - 19) เมื่อมีเหตุจูงใจภายนอกที่แสดงออกในลักษณะเดียวกัน พฤติกรรมหรือการตัดสินใจที่แสดงออกมาจึง ไม่แตกต่างกัน

3. ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของนักศึกษาศาสนาเทคโนโลยีราชมงคล ที่มีประสบการณ์เดิมด้านคอมพิวเตอร์ต่างกันพบว่า นักศึกษาที่เรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้จากห้องเรียน และเรียนรู้จากสถาบันอื่น มีเหตุจูงใจด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพสูงกว่านักศึกษาที่ไม่เคยเรียน และนักศึกษาที่เรียนรู้จากสถาบันอื่น มีเหตุจูงใจด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพสูงกว่านักศึกษาที่เรียนรู้จากห้องเรียน ดังเช่นที่ระวีวรรณ ภักธปริชา (2524 : 117) ได้กล่าวไว้ว่าองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจหรืออิทธิพลให้นิสิตนักศึกษาเลือกวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก ได้แก่ แรงจูงใจด้านความถนัดและความสนใจ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านอิทธิพลของครู และด้านอิทธิพลของค่านิยมในภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับ จิราภรณ์ มานะสุนทร (2516 : 98 - 104) ที่พบว่า พื้นความรู้เดิมมีผลต่อการเลือกเรียนวิชาสังคมเป็นวิชาเอก - โท ของนิสิตนักศึกษาครูในสถาบันฝึกหัดครู 4 แห่งในกรุงเทพฯ และปัจจัยที่จูงใจให้นิสิตนักศึกษาครูส่วนใหญ่เลือกวิชาสังคมศึกษาเป็นวิชาเอก - โท ได้แก่ ความตั้งใจของนิสิตนักศึกษาเองที่สนใจเลือกเรียนวิชานี้ รักและชอบเรียนวิชานี้ มีพื้นความรู้ในวิชานี้อยู่ในเกณฑ์ดี และเลือกเรียนวิชาสังคมศึกษาเป็นวิชาเอกมาก่อนในระดับ ป.ศ.สูง ทั้งนี้ เหตุจูงใจด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพ เป็นเหตุจูงใจที่เกี่ยวข้องกับการมีประสบการณ์เดิมด้านคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาอย่างมาก โดยการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง จึงทำให้นักศึกษาที่มีประสบการณ์เดิมด้านคอมพิวเตอร์ มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจสูงกว่านักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์เดิมด้านคอมพิวเตอร์

ส่วนเหตุจูงใจในด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ ด้านการยอมรับในสังคม และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เป็นเหตุจูงใจที่ไม่เกี่ยวข้อง หรือมีผลโดยตรงต่อการมีประสบการณ์เดิมด้านคอมพิวเตอร์ นักศึกษาที่เรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้จากห้องเรียน เรียนรู้จากสถาบันอื่น และไม่เคยเรียน จึงมีเหตุจูงใจไม่แตกต่างกัน

4. ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของนักศึกษาศาสนาเทคโนโลยีราชมงคล ที่อาชีพของบิดา มารดา แตกต่างกันพบว่า นักศึกษาศาสนาเทคโนโลยีราชมงคล ที่บิดา มารดา มีอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างบริษัทเอกชน ค้าขาย/อาชีพอิสระ เกษตรกรและอื่น ๆ มีเหตุ

จูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจด้านต่าง ๆ และเหตุจูงใจโดยส่วนรวม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาของ กฤษณา วงษ์สันต์ (2524 : 65) ที่พบว่าอาชีพ และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง มีอิทธิพลต่อการเลือกโปรแกรมการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดอุบลราชธานี แต่สอดคล้องกับ ณัฐฉิ ธรรมกุลมงคล (2534 : 126) ซึ่งกล่าวไว้ว่า อาชีพของบิดา มารดา ไม่ส่งผลให้แรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาเริ่มมีความคิดพิจารณาถึงความถนัด ความสามารถ ความต้องการและความสนใจของตนเอง ตลอดจนโลกของงานซึ่ง Ginzberg (วัชร ทรัพย์มี. 2523 : 85) ได้กล่าวว่าวัย 15-18 ปีเป็นช่วงที่เริ่มสนใจและสำรวจอาชีพต่าง ๆ ว่าอาชีพใดจะเหมาะสมกับเขา เพื่อที่จะนำไปใช้ในการตัดสินใจให้สอดคล้องกับความเป็นจริงมากขึ้น เพราะสภาพแวดล้อมในปัจจุบันและประสบการณ์ภายนอกบ้านที่นักศึกษาได้รับ จะมีอิทธิพลต่อความคิดของบุคคลมากขึ้น การตัดสินใจเลือกเรียนวิชาเอก จึงเป็นหน้าที่ของนักศึกษาโดยตรง ไม่ยึดติดกับบิดา มารดา ด้วยเหตุนี้นักศึกษาที่บิดา มารดา ประกอบอาชีพต่างกัน จึงมีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ไม่แตกต่างกัน

5. ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ที่มีภูมิลำเนาเดิมต่างกัน พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด กรุงเทพฯ และปริมณฑล มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจด้านต่าง ๆ และเหตุจูงใจโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยไปสู่สังคมสารสนเทศ หรือสังคมข้อมูลข่าวสาร การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นไปอย่างรวดเร็วในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ทำให้เกิดการขาดแคลนและความต้องการกำลังคนด้านคอมพิวเตอร์อย่างมาก (วารสารสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2538 : 51) ประกอบกับความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ได้ช่วยให้การติดต่อสื่อสาร และการประชาสัมพันธ์เป็นไปอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ประชาชนในชนบทมีโอกาสได้รับข่าวสารความรู้ต่าง ๆ รวดเร็ว และแพร่หลายมากขึ้นกว่าเดิม ทำให้ประชาชนที่อยู่ในต่างจังหวัด หรือกรุงเทพฯ และปริมณฑล มีโอกาสได้รับข่าวสารความรู้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ ไม่แตกต่างกันมากนัก นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมแตกต่างกัน จึงมีความต้องการและความสนใจในวิชาชีพที่ไม่แตกต่างกันมาก จึงทำให้มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอก ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษามีเหตุจูงใจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพเป็นเหตุจูงใจสูงสุดนั้น แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาคิดว่าความรู้ทางคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ช่วยให้หางานได้หลายทางและมีรายได้พิเศษ ทำให้นักศึกษาเห็นความสำคัญและประโยชน์ของวิชาชีพที่ต้องการที่จะมีความก้าวหน้าในอาชีพนี้ ดังนั้น สถานศึกษาควรเล็งเห็นถึงความสำคัญของการจัดการเรียนการสอน การให้นักศึกษาได้ทำงานตรงกับสาขา เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์และทักษะในการทำงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยการให้ความรู้ในเรื่องการงานและอาชีพที่สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสังคม ให้นักศึกษาสามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับ ไปใช้ในการทำงานได้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานในสาขาที่เกี่ยวข้อง หรือมีความพร้อมในการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา

2. ผลการวิจัยที่พบว่า เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลมากที่สุดคือ ความต้องการในองค์การ หน่วยงานต่าง ๆ มีแนวโน้มสูงขึ้น แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยไปสู่สังคมสารสนเทศ ทำให้มีความต้องการบุคลากรทางด้านนี้เพิ่มมากขึ้น การเตรียมบุคลากรเพื่อรองรับต่อการขยายตัวของตลาดงานที่เกี่ยวข้องจึงมีความจำเป็น ทั้งโดยการจัดการศึกษาในระดับต่าง ๆ การให้การศึกษต่อเนื่องและการฝึกอบรม ขณะเดียวกันศักยภาพ ความรู้ ความสามารถและทักษะของบุคลากร อันเป็นผลผลิตที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน ต้องเป็นสิ่งสำคัญควบคู่กันไป สิ่งเหล่านี้สถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้องพึงตระหนัก ตลอดจนนำไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาให้สามารถสนองตอบต่อความต้องการของตลาดแรงงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรศึกษาหลักสูตรและประเมินผลหลักสูตรวิชา เอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในด้านต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ควรติดตามผลผู้ที่สำเร็จการศึกษาแล้ว เพื่อนำข้อมูลต่าง ๆ มาพัฒนาหลักสูตรให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน

3. ควรศึกษาถึงความต้องการของหน่วยงานต่าง ๆ เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาสาขาวิชา เอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงค์. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- กิตติพงษ์ พนมวัน ณ อยุธยา. สภาพความต้องการและปัญหาเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530. อัดสำเนา.
- เกษมชา สุวรรณกุล. ความคิดเห็นของครู นักเรียนและผู้ปกครองเกี่ยวกับการเรียนคอมพิวเตอร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531. อัดสำเนา.
- ครรชิต มาลัยวงศ์. "คอมพิวเตอร์ศึกษาในเมืองไทย," คอมพิวเตอร์รีวิว. 4 : 45-47 ; กุมภาพันธ์ 2530.
- จิตติรัตน์ ทัดเทียมมรย์. ความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมคอมพิวเตอร์ศาสตร์ในการใช้คอมพิวเตอร์ในระดับอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514. อัดสำเนา.
- จิระ หงส์ลัดการมภ์. กลยุทธ์การเสริมสร้างคุณภาพบัณฑิตเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงานในอนาคต. บทคัดย่องานวิจัย การสัมมนาระดับชาติเนื่องในวโรกาสรัชชมิ่งคลาภิเษก ฝ่ายวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- จิราภรณ์ มานะสุนนท์. ปัจจัยที่จูงใจในการเลือกวิชาสังคมศึกษาเป็นวิชาเอกหรือวิชาโทของนิสิตนักศึกษาครูในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516. อัดสำเนา.
- จรรยา โกมลบุญย์. "จิตวิทยาทั่วไป," กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2528.
- เจลีว บุรีศักดิ์. ปัญหาและความต้องการด้านสังคมและวัฒนธรรมของสังคมไทยในทศวรรษหน้า. ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย 2527.
- ชาญชัย พิพัฒน์สันติกุล. สภาพของเทคโนโลยีการศึกษาไทยในปี พ.ศ. 2550 ตามความคาดหวังของนักเทคโนโลยีการศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530. อัดสำเนา.

ณรงค์ บุญมี. "คอมพิวเตอร์ : แนวโน้มในวงการศึกษา," ศูนย์ปริทัศน์เพื่อการศึกษา.

7 : 27 - 28 ; เมษายน - มิถุนายน 2529.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. จิตวิทยาสังคม. 2518. อัดสำเนา.

ถวิล เกื้อกูลวงศ์. การจูงใจเพื่อผลงาน. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร
วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์, 2528.

ทักษิณ ส่วนานนท์. การศึกษาความสอดคล้องระหว่างหลักสูตรคอมพิวเตอร์ระดับอุดมศึกษา
กับตลาดวิชาชีพ. กรุงเทพฯ : คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2530.

ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา. "เรียนเพื่ออะไร," วิทยาคาร. 4 : 32 - 35 ;
ตุลาคม - ธันวาคม 2526.

นายกรัณณตรี, สำนัก. "การกวดวิชา : ทนทางสู่ความสำเร็จจริงหรือ ?," อะไรใหม่ ๆ
ในห้องสมุด. 11(3) : 136-142 : พฤษภาคม - มิถุนายน 2533.

นิศากร สุธงษ์วงศ์. มูลเหตุจูงใจในการเลือกศึกษาวิชาชีพสื่อสารมวลชนของนักศึกษาในระดับ
ปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533. อัดสำเนา.

ธำรงค์ศักดิ์ หมั่นแจ๊กร และศรีสง่า กรรณสูต. จิตวิทยาธุรกิจ. กรุงเทพฯ : บริษัท สำนัก
พิมพ์ไคมทอง จำกัด, 2524.

ปฐม นิคมานนท์. การศึกษานอกโรงเรียน. กรุงเทพฯ : ทิพย์อักษร, 2528.

พรศรี สุขสวัสดิ์. เหตุผลในการเลือกเรียนวิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ของนักศึกษาในระดับ
ปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยของรัฐและวิทยาลัยครู. ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.

พวงเพชร วัชรอยู่. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529.

ไพฑูริย์ เกียรติโสมล. ความสำคัญของความรู้ทางด้านคอมพิวเตอร์สำหรับนักศึกษาด้านบริหาร
ธุรกิจ : กรณีศึกษาเปรียบเทียบระหว่างการยอมรับของผู้บริหารองค์กรธุรกิจกับการ
ยอมรับของผู้บริหารการศึกษา สาขานักบริหารธุรกิจในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ระดับ
ปริญญาโท United States International University U.S.A. คณะ
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, 2537.

- ไพศาล มงคลเสาร์สุข. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533. อัดสำเนา.
- มนัสวีร์ บุญเปี่ยม. แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าโรงเรียนพยาบาลผดุงครรภ์และอนามัย กองทัพบก. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523. อัดสำเนา.
- ระวีวรรณ ภักดิ์ปรีชา. การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524. อัดสำเนา.
- วิจิตร ศรีสะอาด. "อุดมศึกษาไทยในทศวรรษหน้า," สัปดาห์ธุรกิจ. 3 (3) : 2 - 6 ; กันยายน - ธันวาคม 2533.
- ศิริชัย พงษ์วิชัย และวัชรารมณ สุธยาภิวัฒน์. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าเป็นนิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี. คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526. อัดสำเนา.
- สมหมาย จันทรเรือง. การศึกษาเป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529. อัดสำเนา.
- สามารถชาย จอมวิญญู. เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกพลศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ในวิทยาลัยครูและวิทยาลัยพลศึกษาภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527. อัดสำเนา.
- สุพัทธา บุญมาก. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และการประมวลผลข้อมูลทางธุรกิจด้วยคอมพิวเตอร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- สุวรรณ ลีลาภรณ์. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนพลตำรวจศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนตำรวจและนครหลวง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523. อัดสำเนา.
- โสภ ฐพิกุลชัย. ความรู้เบื้องต้นทางจิตวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2529.

- เสริมศรี สวนไพรินทร์. การเลือกสาขาวิชาที่จะศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532. อัดสำเนา.
- Crites, J.O. Vocational Psychology. p. 90-91. New York : Mc Graw - Hill Book Co., 1969.
- Herr, Edwin L. and Stantey H. Cramer. Career Guidance Through the Life Span. Boston : Little, Brown, 1979.
- Hoppock, R. Occupation Information. 4th ed. New York : Mc Graw-Hill Book Company, 1976.
- Maslow, Abraham H. motivation and Personality. New York : Harper and Brothers, 1970.
- Miura, I.T. "The relationship of self - efficacy expectations to computer interest and course enrollment in college," Psychological Abstracts, 75. (7), 1988.
- Pusiri, T. "An examianion of microcomputers in education in Thailand," Dissertation Abstracts International, 53(3) : 781 - A ; n.d.
- Waggoner, T.C. "Factors influencing college of education faculty member's attainment of computer literacy skills," Dissertation Abstracts International, 50(2) : 781 - A ; n.d.
- Witterauer, Martha Anne. Job Satisfaction and Faculty Motivation. Dissertation Abstracts International. 41(2) : 608 ; 1980.

ภาคผนวก

ที่ ทม 1007/๘๖ ๕๔

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

มิถุนายน 2539

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางสาวสว่างจิตร์ พัทธมนิกรณ์ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้นี้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาชั้นดว้ เพื่อทำปริญญานิพนธ์
เรื่อง เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
ในเขตกรุงเทพมหานคร

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

รศ.ปรีชา ลีมไทย

ประธาน

อ.นวลวี เรืองศรี

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตขอความอนุเคราะห์ คือ ขอให้นักศึกษาวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ระดับ บวศ.
ตอบแบบสอบถาม ในระหว่างเดือนมิถุนายน 2539 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความ
ช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวสิริยุภา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258+119

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
สุขุมวิท 23 กทม. 10110

27 มิถุนายน 2539

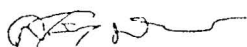
เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน นักศึกษาวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

เนื่องด้วยดิฉัน กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร" โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ซึ่งความคิดเห็นของท่านมีความสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

ดิฉันจึงขอความร่วมมือมายังท่านได้โปรดตอบแบบสอบถามที่แนบมาด้วยความป็นใจจริงทุกข้อ วิทยานิพนธ์เรื่องนี้จะสำเร็จได้ก็ด้วยความร่วมมือจากท่าน จึงขอขอบคุณอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวสว่างจิตร์ หัชมณีเปกทรัพย์)

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของนักศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอก
คอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร

แบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เหตุจูงใจที่ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย / ลงใน ☐ หน้าคำตอบในแต่ละข้อ เพียงคำตอบเดียว หรือ ตีเครื่องหมายลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. สถาบันที่จบการศึกษาในระดับ ปวช. หรือ ม.6 สังกัด

☐ รัฐบาล

☐ เอกชน

2. ประสบการณ์เดิมด้านคอมพิวเตอร์

☐ เรียนรู้ด้วยตนเอง

☐ เรียนรู้จากห้องเรียน

☐ เรียนรู้จากสถาบันอื่น

☐ ไม่เคยเรียน

3. อาชีพของบิดา หรือผู้อุปการะ

☐ รับราชการ

☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ

☐ ลูกจ้างบริษัทเอกชน

☐ ค้าขาย/อาชีพอิสระ

☐ เกษตรกร

☐ อื่น ๆ.....

4. อาชีพมารดา

☐ รับราชการ

☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ

☐ ลูกจ้างบริษัทเอกชน

☐ ค้าขาย/อาชีพอิสระ

☐ เกษตรกร

☐ อื่น ๆ.....

5. ภูมิลำเนาเดิมของนักศึกษา

☐ กรุงเทพฯ

☐ ต่างจังหวัด

☐ ปริมณฑล (นนทบุรี, ปทุมธานี, สมุทรปราการ, นครปฐม)

ตอนที่ 2 เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในแบบสอบถาม แล้วพิจารณาว่าแต่ละข้อ เป็น เหตุจูงใจที่ทำให้ท่านตัดสินใจเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจมากน้อยเพียงใด โดยขอให้ท่านทำเครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงกับระดับของเหตุจูงใจ ซึ่งมี 5 ระดับ คือ

- ระดับ 1 น้อยที่สุด หมายถึง เป็นเหตุจูงใจน้อยที่สุด
- ระดับ 2 น้อย หมายถึง เป็นเหตุจูงใจน้อย
- ระดับ 3 ปานกลาง หมายถึง เป็นเหตุจูงใจปานกลาง
- ระดับ 4 มาก หมายถึง เป็นเหตุจูงใจมาก
- ระดับ 5 มากที่สุด หมายถึง เป็นเหตุจูงใจมากที่สุด

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	ระดับของเหตุจูงใจ				
	5	4	3	2	1
1. สาขาวิชาเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน	/				

จากตัวอย่าง แสดงว่าท่านมีความคิดเห็นว่า สาขาวิชาเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน เป็นเหตุจูงใจที่ทำให้ท่านตัดสินใจเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ในระดับมากที่สุด

เหตุผลใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	ระดับของเหตุผลใจ				
	5	4	3	2	1
✓ 1. มีความรักและสนใจในวิชาคอมพิวเตอร์มาก่อน.....	..	..	..	..	..
✓ 2. มีความถนัดในวิชาคอมพิวเตอร์เป็นพิเศษ.....	..	..	..	..	..
3. มีความถนัดในวิชาธุรกิจเป็นพิเศษ.....	..	..	..	..	..
✓ 4. สามารถเรียนได้ดีกว่าการเรียนวิชาเอกอื่น.....	..	..	..	..	..
✓ 5. สามารถนำวิชาที่เรียนไปประยุกต์ใช้ได้.....	..	..	..	..	..
6. สามารถนำไปเป็นวิชาพื้นฐานในการศึกษาความรู้อื่น ๆ ได้.....	..	..	..	..	..
✓ 7. เรียนโดยใช้เหตุผลและหลักเกณฑ์มากกว่าความจำ.....	..	..	..	..	..
✓ 8. เป็นวิชาที่ช่วยเสริมสร้างควมมีเหตุผล.....	..	..	..	..	..
9. ช่วยฝึกความคิดอย่างมีขั้นตอนและเป็นระบบ.....	..	..	..	..	..
✓ 10. เป็นวิชาที่สามารถทำคะแนนในหมวดวิชานี้ได้สูง.....	..	..	..	..	..
✓ 11. สามารถหางานทำได้ง่าย.....	..	..	..	..	..
✓ 12. สามารถใช้ความรู้และประสบการณ์ต่อการประกอบอาชีพได้ดี.....	..	..	..	..	..
✓ 13. องค์การธุรกิจให้ความสำคัญกับวิชาชีพนี้.....	..	..	..	..	..
✓ 14. มีอำนาจต่อรองกับองค์การธุรกิจได้มาก.....	..	..	..	..	..
✓ 15. ความต้องการในองค์กร หน่วยงานต่าง ๆ มีแนวโน้มสูงขึ้น.....	..	..	..	..	..
16. สามารถนำความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ไปประยุกต์กับงานอื่น ๆ ได้.....	..	..	..	..	..
✓ 17. การทำงานมีโอกาสได้ค่าแรงสูง.....	..	..	..	..	..
✓ 18. สามารถหารายได้เพิ่มนอกจากงานประจำ.....	..	..	..	..	..
✓ 19. เป็นวิชาชีพที่มีความก้าวหน้าในการทำงาน.....	..	..	..	..	..
✓ 20. เป็นวิชาชีพที่มีความจำเป็นต่อหน่วยงานทั้งปัจจุบันและอนาคต.....	..	..	..	..	..
✓ 21. ต้องการเป็นนักวิเคราะห์ระบบ.....	..	..	..	..	..
✓ 22. ต้องการเป็นนักเขียนโปรแกรมประยุกต์.....	..	..	..	..	..

เหตุผลใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	ระดับของเหตุผลใจ				
	5	4	3	2	1
23. เป็นวิชาชีพที่ได้ทำงานในระดับปฏิบัติการชั้นกลางและชั้นสูง.....	..	..	..	..	..
✓ 24. สามารถเรียนต่อได้ในระดับที่สูงขึ้น.....	..	..	..	..	..
✓ 25. เป็นวิชาชีพที่ได้รับการยกย่องจากสังคม.....	..	..	..	..	..
✗ 26. เป็นวิชาชีพที่อาจทำให้มีชื่อเสียง.....	..	..	..	..	..
✗ 27. เป็นวิชาชีพที่ทันต่อเหตุการณ์ในสังคม.....	..	..	..	..	..
✗ 28. เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน.....	..	..	..	..	..
✗ 29. สังคมให้การยอมรับบุคคลที่มีความรู้ทางคอมพิวเตอร์มาก.....	..	..	..	..	..
30. เป็นวิชาชีพที่ต้องมีความรับผิดชอบสูง.....	..	..	..	..	..
31. เป็นวิชาชีพที่ได้รับความไว้วางใจจากองค์กร.....	..	..	..	..	..
32. เป็นวิชาชีพที่ต้องใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์.....	..	..	..	..	..
33. เป็นวิชาชีพที่ท้าทายความสามารถ.....	..	..	..	..	..
✗ 34. บิดา มารดา หรือผู้ปกครองต้องการให้เรียน.....	..	..	..	..	..
✗ 35. ได้รับคำแนะนำจากครู - อาจารย์.....	..	..	..	..	..
✓ 36. เลือกเพราะความนิยมชมชอบและประทับใจบุคคลที่ประกอบอาชีพนี้..	..	..	..	..	..
✗ 37. เลือกตามญาติพี่น้อง.....	..	..	..	..	..
✗ 38. เลือกตามเพื่อนที่อยู่กลุ่มเดียวกัน.....	..	..	..	..	..
✗ 39. บิดา มารดา หรือญาติพี่น้องประกอบอาชีพนี้อยู่แล้ว.....	..	..	..	..	..
40. ผู้ประสบความสำเร็จในวิชาชีพเป็นผู้แนะนำให้มาเรียน.....	..	..	..	..	..

เหตุผลใจอื่น ๆ

.....

.....

ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม เป็นรายข้อ

ข้อ	ข้อคำถาม	ค่าอำนาจจำแนก
1.	มีความรักและสนใจในวิชาคอมพิวเตอร์มาก่อน	2.16
2.	มีความถนัดในวิชาคอมพิวเตอร์เป็นพิเศษ	1.90
3.	มีความถนัดในวิชาธุรกิจเป็นพิเศษ	2.83
4.	สามารถเรียน ได้ดีกว่าการเรียนวิชาเอกอื่น	1.86
5.	สามารถนำวิชาที่เรียนไปประยุกต์ใช้ได้	6.77
6.	สามารถนำไปเป็นวิชาพื้นฐานในการศึกษาความรู้อื่น ๆ ได้	1.78
7.	เรียนโดยใช้เหตุผลและหลักเกณฑ์มากกว่าความจำ	2.03
8.	เป็นวิชาที่ช่วยเสริมสร้างความมีเหตุผล	2.34
9.	ช่วยฝึกความคิดอย่างมีขั้นตอนและเป็นระบบ	3.78
10.	เป็นวิชาที่สามารถทำคะแนนในหมวดวิชานี้ได้สูง	1.90
11.	สามารถทำงานทำได้ง่าย	1.94
12.	สามารถใช้ความรู้และประสบการณ์ต่อการประกอบอาชีพได้ดี	1.82
13.	องค์การธุรกิจให้ความสำคัญกับวิชาชีพนี้	2.03
14.	มีอำนาจต่อรองกับองค์การธุรกิจได้มาก	2.68
15.	ความต้องการในองค์การ หน่วยงานต่าง ๆ มีแนวโน้มสูงขึ้น	3.12
16.	สามารถนำความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ไปประยุกต์ กับงานอื่น ๆ ได้	2.67
17.	การทำงานมีโอกาสได้ค่าแรงสูง	3.16
18.	สามารถหารายได้เพิ่มนอกจากงานประจำ	2.85
19.	เป็นวิชาชีพที่มีความก้าวหน้าในการทำงาน	4.20
20.	เป็นวิชาชีพที่มีความจำเป็นต่อหน่วยงานทั้งปัจจุบันและอนาคต	2.08
21.	ต้องการเป็นนักวิเคราะห์ระบบ	2.55
22.	ต้องการเป็นนักเขียนโปรแกรมประยุกต์	2.08

ข้อ	ข้อความ	ค่าอำนาจจำแนก
23.	เป็นวิชาชีพที่ได้ทำงานในระดับปฏิบัติการชั้นกลางและชั้นสูง	3.36
24.	สามารถเรียนต่อได้ในระดับที่สูงขึ้น	1.99
25.	เป็นวิชาชีพที่ได้รับการยกย่องจากสังคม	2.55
26.	เป็นวิชาชีพที่อาจทำให้มีชื่อเสียง	3.45
27.	เป็นวิชาชีพที่ทันต่อเหตุการณ์ในสังคม	2.40
28.	เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน	3.82
29.	สังคมให้การยอมรับบุคคลที่มีความรู้ทางคอมพิวเตอร์มาก	1.80
30.	เป็นวิชาชีพที่ต้องมีความรับผิดชอบสูง	2.90
31.	เป็นวิชาชีพที่ได้รับความไว้วางใจจากองค์กร	2.90
32.	เป็นวิชาชีพที่ต้องใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	2.69
33.	เป็นวิชาชีพที่ท้าทายความสามารถ	3.16
34.	บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ต้องการให้เรียน	2.65
35.	ได้รับคำแนะนำจาก ครู - อาจารย์	2.54
36.	เลือกเพราะความนิยมชมชอบและประทับใจบุคคล ที่ประกอบอาชีพนี้	1.91
37.	เลือกตามญาติพี่น้อง	2.40
38.	เลือกตามเพื่อนที่อยู่กลุ่มเดียวกัน	2.38
39.	บิดา มารดา หรือญาติพี่น้อง ประกอบอาชีพนี้อยู่แล้ว	2.50
40.	ผู้ประสบความสำเร็จในวิชาชีพเป็นผู้แนะนำให้มาเรียน	6.32

แผนหลักสูตรวิชา เอกคอมพิว ตรีธุรกิจ

1. วิชาพื้นฐาน 20 หน่วยกิต

1.1 มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	6	หน่วยกิต
การพัฒนาประสบการณ์ชีวิตและสังคม (Life and Social Experience Development)	3	(2-2-3)
จิตวิทยาทั่วไป	3	(3-0-3)
1.2 ภาษาศาสตร์	9	หน่วยกิต
ภาษาไทย (Thai)	3	(3-0-3)
ภาษาอังกฤษ 1 (English 1)	3	(3-0-3)
ภาษาอังกฤษ 2 (English 2)	3	(3-0-3)
1.3 คณิตศาสตร์	3	หน่วยกิต
คณิตศาสตร์ (Mathematics)	3	(3-0-3)
1.4 กิจกรรม	2	หน่วยกิต
กิจกรรม 1 (Activities 1)	1	(0-2-1)
กิจกรรม 2 (Activities 2)	1	(0-2-1)

2. วิชาชีพ 63 หน่วยกิต

2.1 วิชาชีพพื้นฐาน	24	หน่วยกิต
หลักเศรษฐศาสตร์ (Principles of Economics)	3	(3-0-3)

กฎหมายธุรกิจ	3	(3-0-3)
(Business Law)		
สถิติธุรกิจ 1	3	(3-0-3)
(Business Statistics 1)		
การภาษีอากร	3	(3-0-3)
(Taxation)		
หลักการตลาด	3	(3-0-3)
(Principles of Marketing)		
หลักการจัดการ	3	(3-0-3)
(Principles of Management)		
พิมพ์ดีดไทย-อังกฤษประยุกต์ 1	3	(2-2-3)
(Applied Thai-English Typing 1)		
บัญชีการเงิน	3	(2-2-2)
(Financial Accounting)		
2.2 วิชาชีพเฉพาะ/วิชาเอก ศึกษาไม่น้อยกว่า 27 หน่วยกิต		
2.2.1 วิชาชีพเฉพาะ/วิชาเอกบังคับ	18	หน่วยกิต
การประมวลข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์	3	(3-0-3)
(Electronic Data Processing)		
คณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์	3	(2-2-2)
(Computer Mathematics)		
โครงสร้างคอมพิวเตอร์ 1	3	(3-0-3)
(Computer Structure 1)		
การใช้งานโปรแกรมควบคุมเครื่อง	3	(2-2-2)
(Operating System Usage)		
ภาษาปาสคาล	3	(2-2-2)
(PASCAL Programming Language)		
ภาษาโคบอล	3	(2-2-2)
(COBOL Programming Language)		

2.2.2 วิชาชีพเฉพาะ/วิชาเอกเลือก	ศึกษาไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต
ระบบข่าวสารเพื่อการบริหาร (Management Information System)	3 (3-0-3)
โครงสร้างข้อมูล (Data Structure)	3 (3-0-3)
การวิเคราะห์ระบบ (System Analysis)	3 (3-0-3)
โปรแกรมสำเร็จรูป 1 (Program Package 1)	3 (2-2-2)
โปรแกรมสำเร็จรูป 2 (Program Package 2)	3 (2-2-2)
ภาษาเบสิก (BASIC Programming Language)	3 (2-2-2)
ภาษาอาร์ พี จี (RPG Programming Language)	3 (2-2-2)

2.3 วิชาชีพเลือก

เลือกศึกษาในรายวิชาต่อไปนี้ หรือ รายวิชาใน ข้อ 2.2.2 หรือ รายวิชาในวิชาชีพเฉพาะ/วิชาเอกอื่น ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต	
ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (Introduction to Computer)	3 (3-0-3)
ภาษาซี (C Programming Language)	3 (2-2-2)
ภาษาแอสเซมบลี (Assembly Programming Language)	3 (2-2-2)
การศึกษาเฉพาะเรื่องทางภาษาคอมพิวเตอร์ (Selected Topic in Computer Language)	3 (2-2-2)
ภาษาเบสิกขั้นสูง (Advanced BASIC Programming Language)	3 (2-2-2)

ภาษาโคบอลขั้นสูง (Advanced COBOL Programming Language)	3	(2-2-2)
โครงการเฉพาะบุคคล (Computer Student Project)	3	(1-4-4)
การใช้คอมพิวเตอร์ในงานบัญชี (Use of Computers in Accounting)	3	(2-2-2)
การใช้คอมพิวเตอร์ในงานธุรกิจการเงิน (Use of Computers in Financial Business)	3	(2-2-2)
การใช้คอมพิวเตอร์ในงานการตลาด (Use of Computers in Marketing)	3	(2-2-2)
การใช้คอมพิวเตอร์ในงานเลขานุการ (Use of Computers in Secretarial Sciences)	3	(2-2-2)
การใช้คอมพิวเตอร์ในงานการโฆษณา (Use of Computers in Advertising)	3	(2-2-2)
การใช้คอมพิวเตอร์ในงานสำนักงาน (Use of Computers in Office)	3	(2-2-2)
การใช้คอมพิวเตอร์ในงานธุรกิจการโรงแรม (Use of Computers in Hotel Business)	3	(2-2-2)
การใช้คอมพิวเตอร์ในงานการท่องเที่ยว (Use of Computers in Tourism Business)	3	(2-2-2)

สำหรับวิชาชีพเฉพาะ/วิชาเอกอื่นที่มีความประสงค์เลือกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจเป็น
วิชาโท จะต้องศึกษาไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้

การประมวลข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Data Processing)	3	(3-0-3)
การใช้งานโปรแกรมควบคุมเครื่อง (Operating System Usage)	3	(2-2-2)

โปรแกรมสำเร็จรูป 1 (Program Package 1)	3	(2-2-2)
โปรแกรมสำเร็จรูป 2 (Program Package 2)	3	(2-2-2)
ภาษาปาสคาล (PASCAL Programming Language)	3	(2-2-2)
ภาษาโคบอล (COBOL Programming Language)	3	(2-2-2)

3. วิชาเลือกเสรี 3 หน่วยกิต

เลือกศึกษาในวิชาชีพเฉพาะ/วิชาเอก กลุ่มใดก็ได้ โดยคำแนะนำและความเห็นชอบ
ของอาจารย์ที่ปรึกษา

หมายเหตุ นักศึกษาที่จะสำเร็จการศึกษาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จะต้องมีการฝึกงาน
ไม่น้อยกว่า 200 ชั่วโมง

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวสว่างจิตร์ พัทธมณีปกรณ์
เกิดวันที่	3 ตุลาคม 2507
สถานที่เกิด	จังหวัดนครราชสีมา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	42/12 ถนนพหลโยธิน 47 เขตจตุจักร กทม. 10900
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	นักวิชาการเงินและบัญชี
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2523	จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนสุรนารีวิทยา
พ.ศ. 2526	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช. บัญชี) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครราชสีมา
พ.ศ. 2528	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. การบัญชี) วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นครราชสีมา
พ.ศ. 2534	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.บ. ธุรกิจศึกษา (การบัญชี)) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
พ.ศ. 2540	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม. ธุรกิจศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร